

Zrtvi atentatorja Principa na Dunaju. Pogrebne svečanosti v Trstu.

VELIČASTEN SPREVOD PO DUNAJSKIH ULICAH. NEMŠKI CESAR VILJEM SE ZARADI BOLEZNI NE MORE UDELEŽITI POGREBA. NA DUNAJ BO ODPOTOVAL PRINC HENRIK. PLAKATI, KI SO NAZNANJALI CESARJEVO BOLEZEN, ZAPLENJENI. SLOVENSKI ŠKOF KARLIN JE V TRSTU BLAGOSLOVIL TRUPLO PRETOLONASLEDNIKA IN NJEGOVE ŽENE. BOMBO JE BAJE IZDELAL NEKIBIVŠIAVSTRIJSKIČASTNIK. GABRINOVIČ JE IMEL ŠE TRI TOVARIŠE.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Danes zvečer je dospel sem iz Trsta posebni vlak in pripeljal seboj truplo ustreljenega prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njegove žene. V bližini kolodvora se je zbralo na tisoče in tisoče oseb. Ko je zapeljal vlak na kolodvor, so se možiki odkrili in skoraj vsak je imel solze v očeh. Podčastniki so dvignili iz vagona na krsti, nakar so častniki formirali sprevod. Po vseh cerkvah je zvonilo, iz hiš so pa plapolale črne zastave. Sprevod sta vodila dva jezdeca z bakljami v rokah, ob krstah so šli dvorni uradniki in lakajji, za njimi pa dvanaest helebardistov in dvanaest možev cesarjeve telesne straže na konjih. Pred dvornim gradom je čakal ceremonijski mojster Edward grof Cholowiecki-Myska, dvorni kapelan dr. E. Seidel, veliko duhovnikov in državnih dostojanstvenikov. Po "Miserere" so postavili krsti na mrtvaški odere. Cerkev v dvornem gradu je zelo majhna poslopje; več kot 200 ljudi skoraj ne more notri. Odstranili so vse klopi ter drapirali tla in stene s črnim suknom. V splošnem je bil pogreb čisto priprost.

Trst, Avstrija, 2. julija. — Danes dopoldan so prenesli v svečanem sprevodu zrtvi atentatorja Principa iz vojne ladje "Viribus Unitis" na pomol San Carlo, kjer se je zbralo več častnikov, admiralov, častnikov in drugega občinstva. Navzoča sta bila tudi kontreadmiral Oscar Hus in cesarski namestnik princ Hohenzollern.

Truplo je blagoslovil dr. Andrej Karlin, škof triško-koperjski. Sprevod se je nato pomikal med sviranjem žalostnih protijuhovskih kolodvorov, kjer so položili krsti v posebni vlak, ki je odpeljal ob deseti uri proti Dunaju.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Splošno zaupanje je povzročila vest, da se nemški cesar Viljem ne udeležil pogreba svojega najljubšega prijatelja, pokojnega Franca Ferdinanda. Za vzrok navaja bolezen, skoraj gotovo se pa boji bombe. Pri pogrebu ga bo zastopal princ Henrik.

Sarajevo, Bosna, 2. julija. — V nekem železniškem vozu je našla policija par tisoč plakatov, tiskanih v srbskem jeziku, ki so naznanjali, da je cesar Frane Jožef hudo bolan in da bo kmalu umrl. Policija jih je zaplenila in zaigala. Tiskati jih je dal baje voditelj sarajevskih Srbov Stefanović.

Portugalska in razstava v San Francisco. Washington, D. C., 2. julija. — Ameriški poslanik za Portugalsko je danes sporočil, da je portugalski senat dovolil \$100,000 za vdeležbo Portugalske na svetovni razstavi v San Francisco.

S smrtjo plačana stava. Yonkers, N. Y., 2. julija. — Peter Pape je stavil z nekim svojim tovarišem da bo preplaval reko Hudson. Skočil je v vodo, na drugo stran pa ni došel. Skoraj gotovo, ga je prijel krč, in nesrečnej je ugonil.

Truplo ženske v gozdu. Philadelphia, Pa., 2. julija. — V grmovju, kakih sto črveljev od Reading Station v Fox Chase, so našli truplo neke 50letne ženske. Poškodbe na glavi kažejo, da je umrla nasilne smrti.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Danes zvečer so se nadaljevale protisrbske demonstracije. Pred srbskim poslanikom se je zbrala velika množica ljudi, katere je pa policija z golimi sabljami prepovala.

Budimpešta, Ogrsko, 2. julija. — Po mestu se je razširila govorica, da je izdelal bombo, katero je vrgel Gabrinović, srbski major Milan Pribičević. Pred leti je bil častnik avstrijske armade, ker so ga pa dolžili veleizdaje, je pobegnil v Srbijo in postal major. Bomba je bila baje izdelana v Kragujevacu.

Skrajno čudno stališče je zavzela ogrska opozicija. Vojde o pozicije, Andassy, Zichy in Appony, so sklenili, da se ne odzovejo povabilu in da ne pošljejo na pogreb nobenega zastopnika. To početje odločno obsoja vse časopise. S smrtjo so vendar vsa nasprotstva poravnana.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Cesar Frane Jožef bo izdal proklamacijo, v kateri bo proslavil zasluge pokojnega Franca Ferdinanda in obenem naznanil, kdo bo novi prestolonaslednik.

Jutri bodo dospeli sem otroci umorjenega prestolonaslednika. Cesar je odredil, da bodo dobivali tako visoko apanažo kot bi jo dobili, če bi bil prestolonaslednik že cesar.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Nedeljko Gabrinović, ki je vprizoril na prestolonaslednika atentat, je baje pripoznal svojo krivdov. Njegova izjava se glasi:

V Belgradu sem zvedel, da bo prišel prestolonaslednik v Sarajevo, nakar sem začel takoj kovati s Principom načrte, kako bi vprizorila atentat. Po mojem mnenju bi bilo boljše za vse Slovane v Avstriji, če bi Frane Ferdinand zasedel prestola in ta misel mi ni dala miru. Za moje življenje mi ni bilo mar. Ker drugje nisem mogel dobiti bomb, sem se obrnil na majorja Milana Pribičevića, tajnika srbske armade in prejšnjega avstrijskega častnika. Po kratkem obotavljanju nama je preskrbel bombe in revolver. Ko sem dobil še tri druge tovariše, sem dal vsem potrebna navodila.

V desnici bombo, v levi steklenico strupa. Bombo tiranu, strup pa sebi! — se je glasilo moje povelje. Sedaj mi je žal, da sem izvršil atentat, ker so me putisti tovariši tako nesramno na cedilu. Morali bi vreči bombe, cesar pa niso storili. Strahopetci! Maščeval se bom s tem, da vam bom povedal njihova imena. Dajte mi do jutri odlog. Jutri bom povedal vse podrobnosti.

Okradeni governer Moskve.

Calais, Francija, 2. julija. — Grof Muraviev, governer iz Moskve, ki je dospel danes iz Londona, je pustil svojo ročno torbico nekaj minut v vlakcu. Ko se je vrnil, je torbica izginila. V njej je bilo dragulj v vrednosti \$20,000 in \$1000 v gotovini.

Čuden slučaj.

Buffalo, N. Y., 2. julija. — Poštar Parker se je peljal s svojo ženo in otrokom z avtomobilom v bližnjo okolico. Ko je na nekem ovinku hotel priti preko železniške proge, mu je pridiral nasproti vlak in se zadel v avtomobil. Žena je bila na mestu mrtva, mož hudo poškodovan, otrok je pa vrglo s sedeža skozi okno lokomotive v prostor, kjer je strojevodja. Ostal je čisto nepoškodovan.

Radi postavnega praznika, Proglasenja neodvisnosti, izide prihodnja številka "Glas Naroda" dne 6. julija. Današnja številka obsega šest strani. Uredništvo "Glas Naroda".

Dobro uspel polet.

Verplanck je preletel daljavo 78 milj na reki Hudson v času 75 minut.

J. Verplanck je poletel večeraj v svojem Curtiss hidroaeroplanu iz Chelsea pri Fishkills do Atlantic Yacht Club pri Nortons Point. 78 milj je preletel v 75 minutah. Verplanck se namerava vdeležiti tekmovalnega poleta dne 4. julija.

Zrakoplovec je letel čez Governors Island, križal Gravesend Bay ter pristal pri Atlantic Yacht Club. Verplanck je osmi tekmovalnik, ki se udeležil sobotnega poleta. Poleti bodo obsegali 50 milj z iztočnim na Governors Island in nazaj.

Poincaré hoče obiskati Rusijo.

Pariz, Francija, 2. julija. — Francoski kabinet je naprosil danes parlament za dovolitev \$80,000 za pokritev stroškov obiska predsednika Poincaréja na Ruskem. Razven Ruske bo obiskal Poincaré še Švedsko, Norveško in Dansko. Na potovanje odide koncem tega meseca.

Neodpravljen pošta.

South Windsor, Conn., 2. julija. — Ker ni hotela Connecticut Trolley Company odpravljati pošte za ceno, katero se je plačalo dosedaj, se ni v zadnjih 24 urah odpravilo nobene pošte in vsi zavoji leže neodprti na železniški postaji. Poštni mojster izjavlja, da nima na razpolago nikakih sredstev, s katerimi bi mogel odrediti odpošiljatev pošte.

Parnik nasedel v megli.

Port McNicholl, Ont., 2. julija. — Parnik Canadian Pacific "Assiniboia" s sto potniki na krovu, je prišel danes popoldne v tukajšnje pristanišče, potem ko je nasedel pri Bad Neighbor Schoals, Cove Island, Georgia Bay. Ob času nesreče je ležala gosta megla.

Stavka kaznjencev.

V državni jetnišnici v Trentonu, N. J., je zastavkalo večeraj 23 kaznjencev, ko se jim je odkazalo delo v delavnicah. Vedeli so, da so državni delavski kontrakti potekali in da se slednji vsaki dan obnovi. Ravnatelj je več kaznjencev kaznoval, nakar se jih je pet vrnilo na delo, dočim so drugi izjavili, da pretrpe rajše najhujše kazni kot pa da bi se vrnili na delo.

Baron Leithner umrl.

Dunaj, Avstrija, 2. julija. — Danes je umrl tukaj feldcajmajster Ernst baron Leithner, eden šestih armadnih nadzornikov avstrijske armade. Baron Leithner je bil rojen leta 1852. V Levoči, ogrski komitat Zips.

Huerta si želi miru. Poziv na Carranziste.

Delegati Huerte so pozvali pristane Carranze, naj stopijo v pogajanja z njimi.

V MEXICO CITY.

Nemški poslanik je pozval svoje deželane, naj se preskrbe z živili in orožjem.

Washington, D. C., 2. julija. — Tukajšnji agenti ustašev so poslali danes Carranzini brzojavko, v kateri ga pozivljejo, naj privoli v neoficijelna pogajanja z delegati Huerte. V brzojavki se navaja, da hoče vlada v Washingtonu na vsak način poravnati ter da bo v drugem slučaju intervenirala. Carranza se je obenem naročilo, naj poravna spor z Villom.

General Villa je brzojavil danes svojim tukajšnjim agentom iz Torreona, da sta dospela v njegov glavni stan generala Villareal in Santoscoy ter da se je pričela konferenca. Villa dostavlja v brzojavki, da je upati na poravnavo spora.

Iz Tuxpama se poroča, da so priredili tamkaj konstitucionalisti protiameriške demonstracije, da pa ni bil nihče ranjen.

Niagara Falls, Ont., 2. julija. — Delegati Huerte so izročili danes trem južnoameriškim odposlancem noto, v kateri izjavljajo, da so pripravljene pogajati se s konstitucionalisti glede mirovnega načrta, posebno pa glede izvolitve proviziornega predsednika.

Pred odpotovanjem so objavili trije južnoameriški posredovalci popolno besedilo njihove poslovilne note na ameriške in mehiške delegate. V noti govore sicer o uspehu konference, a vsakdo ve, da ne more biti nobenega govora o kakem uspehu. Konec oficijelne note se glasi: "Vse, kar še preostaja, je ustanovitev proviziorne vlade."

To pa je bila ravno naloga, katero so si zastavili posredovalci, ko so prišli v Niagara Falls.

Vera Cruz, Mehika, 2. julija. — Danes je dospelo semkaj iz glavnega mesta več Nemcev-beguncev. Sporočili so, da je naročil nemški poslanik svojim sodeželanom, naj se za osem dni preskrbe z živili in orožjem. Le 36 angleških podanikov se je ravnalo po nasvetu angleškega poslanika, naj zapuste glavno mesto.

Nihče ne verjame več v nameravani beg Huerte, posebno o tedaj ne, ko je nastal med Villom in Carranzo spor ter se je Villa vrnil v Torreón.

V Juarez je dospelo danes poročilo, da je sklenil Carranza osebno obiskati Villu ter da se je nahajal na poti v Juarez. To poročilo, katero se potrjuje tudi od druge strani, je vzbudilo povsod veliko senzacijo, ker se je smatralo za izključeno, da bi se pod Carranza osebno v ozemlje Ville.

Domneva se, da je videl Carranza, da ne more ničesar opraviti brez armade generala Ville ter da ne more sam korakati proti glavnemu mestu.

Ker pa tudi Villa sam ne more ničesar opraviti, ker ima Carranza v rokah municijske zaloge ter pristanišče Tampico, sta oba navezana drug na drugega ter je vsled tega vrjetno, da bo prišlo do sporazuma.

Od druge strani pa se poroča, da je izbral Villa svoje najboljše čete v Torreónu edino z namenom, da zavzame Monterey, novo glavno mesto konstitucionalistov. S tem se je nameraval Villa polastiti municijske zaloge in pa železnice, ki teče iz Monterey v Tampico, edino pristanišče konstitucionalistov.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Skrivnostni umor v Freeportu, L. I.

Vsa znamenja kažejo, da je bila ženska morilka. Odredilo se je drugo avtopsijsko.

INKVEST ODGODEN.

Mrs. Carman si je ogledala truplo umorjene ter izjavila, da je ni videla nikdar poprej.

Glasi se, da so se sorodniki umorjene Mrs. Louise Bailey, katero je neznana reka ustrelila v ordinacijski sobi dr. Carmana v Freeportu, L. I., obrnili na governerja z pritožbo, da lokalne oblasti ne obravnavajo zadostno slučaj ter da naj se odpošlje izveščane detektive.

Medtem pa se glasi, da se pripravlja nekaj senzacionalnega, tako da se je preložilo na danes določeni inkvest. Odredilo se je avtopsijsko trupla in policija zasleduje z vso unemo novo sled.

Novi materijal dokazuje, da je neka ženska oddala smrtonosni strel. Neki Joseph Golden, ki je čakal v sprejemnici zdravnika, ko je bila umorjena Mrs. Bailey, je izpovedal pred policijo, da je ravno pred umorom videl iti po travniku pred hišo neko žensko. Kmalu nato je prihitela Mrs. Carman v sobo zdravnika ter pomagala svojemu možu položiti truplo umorjene na zofa.

Te izpovedi se ne ujemajo s t. divitvijo Mrs. Carman, ki je rekla policiji, da ni še nikdar videla Mrs. Bailey ter da se je mudila v svoji sobi, ko je padel strel. Distriktnega pravdnika Smitha se je vprašalo, če ima kak sum glede Mrs. Carman. Izjavil je, da so izpovedi zdravnikov žene vrjetne ter da nima nobenega poudara, da bi dvomil o njih resnosti.

Popoldne se je odločila Mrs. Carman, da si ogleda truplo umorjene. Bila je zelo razburjena vsled govoric, da je bila ljubo sumna na Mrs. Bailey in vsled tega, da se jo je spravljal v zvezo z umorom.

Po posvetovanju s svojim odvetnikom je rekla, da se hoče sama prepričati, ali je že kdaj videla Mrs. Bailey. Vsled tega se je podala s svojim odvetnikom v Cornell pogrebni zavod. Ko je dospela tjakaj, ni bilo trupla še tam ter je dospelo šele čez pol ure. Mrs. Carman si je natančno ogledala truplo ter izjavila, da ni še nikdar videla te ženske. Kazala ni niti najmanjše razburjenosti ter se je kmalu nato vrnila domov.

Trije zdravniki so izvršili večeraj popoldne drugo avtopsijsko teleso. Izpovedati ni hotel nihče ničesar, vendar pa je bilo videti, da njihova mnenja ne soglašajo. Oblasti so čeli dan skušale najti revolver, katerega se je uporabil pri umoru. Detektivi so preiskali celo hišo ter okolico, a brez vsakega uspeha.

Samomor v ječi.

Oblasti v Patersonu so preiskovale večeraj samomor nekega dečaka-črne, po imenu Arthur Mascher, kojega truplo so našli večeraj jutraj v njegovi celici. Mladič se je obesil. To je že drugi samomor, ki se je dogodil tekom zadnjih dni v tej ječi.

Ženska volilna pravica.

Stockholm, 2. julija. — Švedski državni zbor je sprejel danes poslanico, katero je podpisalo 350,000 žensk, ki zahtevajo volilno pravico. V kratkem bo vložen tozadevna predloga. Najbrže bo sprejeta, ker jo podpirajo vsi liberalni poslanci.

Izbruh ognjenika.

Redding, Cal., 2. julija. — Tekom zadnjih štiridesetih ur je začel ognjenik Mount Lassen zopet bruhati. Današnji izbruh je od 30. maja že petnajsti.

Izbruh državljanske vojne na Irskem.

Vsaki trenutek je pričakovati oboroženega spopada. — Oboroženi unijonisti.

SIR EDWARD CARSON.

Policijski komisar v Belfastu je odredil, da se ne sme aretirati oboroženih prostovoljcev.

Belfast, Irska, 2. julija. — Nevarnost oborožene ustaje Ulster prostovoljcev, ki hodijo v uniformi in oboroženi po ulicah, se je danes nekoliko zmanjšala, ko je izdal policijski komisar povelje, da se ne sme aretirati nobenega onih, ki nosijo orožje.

Vsled tega stališča oblasti se bodo dalo preprečiti spopad z unijonisti, katerim so njihovi častniki zaukazali, naj streljajo, ako bi se jih skušalo razorožiti.

Oblasti so storile danes vse, da preprečijo nemire. Danes krožijo tukaj vesti, da se je med vlado in Sir Edward Carsonom ter drugimi voditelji unijonistov sklenilo kompromis, vsled kojega se bo ohranilo mir. Pogojev se dosedaj ni obelodanilo, a popustljivost policije napram oboroženim prostovoljcem kaže, da se je sklenila nekako premirje.

London, Anglija, 2. julija. — Veliko upanja je, da so bo doseglo sporazum glede Home Rule predloge ter da se bo preprečilo prelivanje krvi. Marki Lansdowne, vodja unijonistov, je izjavil, da je Irska velikansko, oboroženo taborišče.

V pojasmilo nekoliko komentarja. — Irski narod hoče imeti svojo lastno upravo, svoj parlament, katerega se je razpustilo pred nekako sto leti. Veliko krvi je že preteklo na Irskem raditega, a žilavi Irci so konečno vendar dosegli, kar so želeli. Tako-zvana Home Rule predloga jim zagotavlja lastno upravo, neodvisno od angleškega parlamenta. Ta predloga je sedaj v posvetovanju pred zbornico lordov. Na Irskem pa ne žive le Irci, ampak tudi Angleži. Ena teh angleških naselbin je Belfast, industrijsko mesto prve vrste. Ti Angleži se upirajo Home Rule, neodvisni upravi Irske. Vlada v Londonu se nahaja v dokaj sitni situaciji. Na eni strani parlament, ki sprejme Home Rule predloga in postane ta zakonita, na drugi strani pa angleški patrioti, ki nečesto ločitve od Anglije. Po postavi mora braniti vlada Home Rule, ako se ga sprejme, tudi proti Ulster prostovoljcem, ki nečesto ločitve od matere Anglije. Na drugi strani pa je težko boriti se proti lastnim rojakom, ki žele ostati v okvirju države.

Otoki izginjajo.

Washington, D. C., 2. julija. — Iz poročila, ki ga je izdal državni zemljemski urad je razvidno, da je izginilo nekaj malih otokov v zalivu Chesapeake. — Otok Sharps Island je bil še pred kratkim znano letovišče in bo po mnenju strokovnjakov izginil leta 1950. z zemeljskega površja.

Ni mogel biti sam.

V neki hiši na 121. cesti, New York, so našli Josepha Garbarina s prestreljeno glavo. Življenje si je skoraj gotovo zato vzel, ker ga je zapustila v soboto njegova žena z dvema otrokoma. Poleg sebe je imel ženinovo sliko, ki je bila tudi prestreljena.

Sprejeti pogoji.

Charleston, W. Va., 2. julija. — Uradniki United Mine Workers so danes naznanili, da so delavci zadovoljni s pogoji, ki jih jim je stavila zvezna posredovalna oblast. V pondeljek se vrnejo vsi na delo. Izvolila se bo posebna komisija, ki bo vredila vprašanje glede plač.

Bubonska kuga.

V okraju, kjer se je pojavila bubonska kuga, so razpostavili 6000 pasti.

New Orleans, La., 2. julija. — Ker zdravstvena oblast nikakor ne more pregnati podgan, teh najhujših razširjevalcev bubonske kuge, se je poslužila še zadnjega sredstva. Pazniki so dobili povelje razpostaviti po onem delu mesta, kjer se je najprej pojavila ta strašna bolezen, nad 6000 pasti, v katerih je zastrupljena slanina. Skladišče tvrdke Volunteer of America so zastražili, ker je izpovedal W. W. Wilkinson, ki je bil tam zaposlen, da je po kotih vse polno podgan. Poslopje ima tudi to posebnost, da se v njem nalezijo človek bolhi. Ker bolha pride v dotiko s podgano in človekom je infekcija kaj lahko mogoča. Oblasti čakajo nadaljnjih navodil generalnega zdravniškega Blue.

Tampa, Fla., 2. julija. — Mesto je nastavilo oficijelnega lovileca podgan. Predno se vjete podgane umori, jih preišče zdravstvena oblast.

Jacksonville, Fla., 2. julija. — Po naročilu generalnega zdravniškega Blue je tukajšnji zdravstveni urad odredil vse potrebno, da se omeji razširjanje bubonske kuge. Za žive vjete podgane je razpisana precejšnja nagrada.

Avtomobilna nesreča.

Burlington, Iowa, 2. julija. — 25-letni Clifford Johnson se je peljal z dvema dekletoma v avtomobilu na izprehod. Ko so se vozili preko nekega mostu je stegnil iz avtomobila roko in zadl z njo ob železni drog. Sune je bil tako močan, da ga je vrglo iz avtomobila. Nesrečnej je bil na mestu mrtve.

Nezaželjeni Japonci.

Lansing, Mich., 2. julija. — Poročilo, da bo prišlo iz Californije 400 Japoncev v Alger County, je vzbudilo agitacijo za protijaponsko zemljiško zakonodajo. Poročila se, da se bo vložilo v prihodnjem zasedanju zakonodajnega predloga slično oni v Californiji. Japonci hočejo ustanoviti farme za sojvice. Vsi delavski voditelji ter odločilni krogi v Michiganu so proti priseljevanju Japoncev.

Kenec suše.

Ford Smith, 2. julija. — Suša ki je trajala neprenehoma 42 dni, je danes končana. Proti večeru je padlo namreč za pol palca dežja.

Denarje v staro domovino.

pošiljamo:			
K.	\$	K.	\$
5....	1.10	140....	26.65
10....	2.15	140....	28.70
15....	3.15	150....	30.75
20....	4.20	160....	32.80
25....	5.20	170....	34.85
30....	6.25	180....	36.90
35....	7.30	190....	38.95
40....	8.30	200....	41.00
45....	9.35	250....	51.25
50....	10.35	300....	61.50
55....	11.35	350....	71.75
60....	12.40	400....	82.00
65....	13.40	450....	92.20
70....	14.45	500....	102.50
75....	15.45	600....	123.00
80....	16.50	700....	143.00
85....	17.50	800....	164.00
90....	18.50	900....	184.00
100....	20.50	1000....	204.00
110....	22.55	2000....	408.00
120....	24.60	5000....	1018.00

Poštarna je všteta pri teh svotah. Doma se nakazane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatev razpošilja na zadnjo pošto c. k. poštni brailnični urad na Dunaju v najkrajšem času.

Denarje nam pošlati je najpriilneje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske pa po Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER.

82 Cortlandt St. New York, N. Y.

6104 St. Clair Avenue, N. E.

Cleveland, O.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" leto za mesto New York 2.00
" Evropa za vse leto 4.50
" Evropa za vse leto 2.50
" Evropa za vse leto 1.70

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredni nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
priobčujejo.

Denar naj se blagoviti pošiljati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi prejšnje
kvalifikacije naznani, da hitreje
najdemo naslovnika.

Dopisom in pošiljatkam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4657 Cortlandt.

Dva svetova.

Dolenji del Manhattan, z
Wall Street in dolenjim delom
Broadway-a, z vsemi uradi veli-
kih bank in korporacij, se smatra
navadno za najbogatejši distrikt
sveta. Da v resnici zasluži ta pri-
imek, kažejo dohodki dohodni-
skega davka, katerega se je po-
biralo po sprejemu dotične po-
stave.

Dolenji del Manhattan se kri-
je približno z drugim davčnim di-
strikto. Razteza se od Battery
do približno 14. ceste ter obsega
skoro celo okolično zapadno od
Bowery. Pravi finančni in trgov-
ski distrikt New Yorka leži torej
v njegovem okrožju.

Po plačili, vplačanih do 1. ju-
lija, se je plačalo v celoti kakih
15 milijonov. To je v enem di-
strikto New Yorka več kot pa v
katerikoli drugem ameriškem
velemestu.

Iz svote, prihajajoče iz dohod-
ninskega davka, se da natančno
sklepati na dohodke, katerih so
deležni trgovci v tem distrikto.
Tako je mogoče ugotoviti, da zna-
ša letni dohodek v tem distrikto
New Yorka več kot tisoč milio-
nov dolarjev.

Koliko pa je število oseb, ki se
udeležujejo tega velikankega do-
hodka?

List "Times" je izračunal, da
se vdeležujejo kakih 15,000 davko-
plačevalcev teh velikih dohodkov.
Z drugimi besedami: v dolenjem
delu Manhattan ima 15,000 lju-
di letni dohodek več kot 1000 mi-
lijonov dolarjev. To je povprečje
za vsakega posameznika \$66,667
letnih dohodkov, ne premoženja.

Nobenega drugega distrikta ni
mogoče najti na svetu, kjer bi bi-
lo toliko milijonarjev.

Tik tega najbogatejšega okra-
ja sveta leži drugi distrikt, dolen-
ji iztočni del New Yorka. Ta ob-
sega del Manhattan, ki se raz-
teza od Bowery in East Riverja,
in sicer od East Broadwaya pa
do 14. ceste. Tudi ta distrikt je
zelo pomemben. On je namreč
najboljdennejši del sveta.

Tu živi na ozemlju približno
ene kvadratne milje 600,000 lju-
di. Najbolj obljubljeni kraji sveta,
velika kitajska mesta, so komaj
četrti del tako obljubljeni. Dve
reči sta torej, kateri ima edino
New York: najbogatejši in naj-
bolj obljubljeni del na svetu.

Iztočni del New Yorka pa ni le
najbolj obljubljeni, ampak gotovo
tudi najsiromašnejši del Združe-
nih držav. Tu je najte le posa-
mezne osebe, ki morajo plačevati
dohodninski davek, to je, da ima-
jo letnih dohodkov 4000 dolarjev.
Tu stanujejo dinarji ali pa otro-
ci dinarjev. Povprečni letni do-
hodek dinarja Združenih držav
pa znaša letnih \$500. Ako se ra-
čuna povprečno 240,000 dinar-
jev v tem distrikto, znaša letni
dohodek 120 milijonov dolarjev,
od katere svote mora živeti 600
tisoč ljudi.

Ako primerjamo te številke z
gorenjsimi, potem vidimo, kako

različna svetova ležita tu drug
poleg drugega. Obenem pa se
vzbujajo v nas zavest, da bo temu
kmalu drugače.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y. — Ker se ma-
lokriat bere kak dopis iz naše
polovice Greater New Yorka, sem
se jaz namenil poročati par vr-
stic rojakom širom Amerike. De-
lavске razmere so slabe, kakor
povsod po Združenih državah.
Podporna društva imamo tri, ka-
tera vsa dobro napredujejo v
vseh ozihih. Sedaj v tem letnem
času želi vsak priti malo iz mesta
ven na sveži zrak, da se izogne
silni vročini. Da pa imamo tudi
dobro zabavo in da se vsak lahko
malo okrepča, za to pa vedno skr-
bijo društva iz Greater New Yorka,
katera prirejajo izlete in pik-
nike v različne kraje in parke za-
unaj mesta. Tako je tudi društvo
"Bratska Zveza" št. 140 S. N. P.
Jednote priredilo piknik dne 7.
junija v znanem parku "Zam
grünen Wald" v Maspeth, L. I.
Ker nam je bila sreča mila, da
smo imeli lep dan in je solnce pri-
pekalo kakor iz peči, je društvo
imelo lep uspeh v gnetnem ozi-
ru. Udeležba je bila nepričako-
vano velika, zabave se je udele-
žilo 380 oseb. Srečolov, kegljanje
za dobitke in en lep sodček vina
je prinesel lep denar in društvo
malo blagajno. Čisti dobiček znaša
preko \$80. Opazoval sem ljudi, ki
so prihajali na piknik. Z veseljem
sem opazil, da društvo nima so-
vražnikov. Zabave so se udeleži-
li odborniki, člani in članice vseh
društev brez razlike, podpornih
in zabavnih. Zato se tem potom
v imenu društva "Bratska Zveza"
zahvaljujem vsem članom in
članicam sosednih društev, ki so
posetili našo zabavo in pripomogli
do lepega uspeha. Prepričan sem
in vam zagotovem, da bodo člani
društva "Bratska Zveza" to vpo-
števali in vam vračali poset ob
vsaki priliki. Pozdrav! — Louis
Naehrigal.

Lloydell, Pa. — Tukaj se je po-
ročil dne 22. junija rojak Louis
Swigley z gđ. Ano Zalar, doma
iz Otav pri Cerknici. Bilo srečno!
Poročati imam tudi žalostno vest
iz Onnaldine, Pa. Rojaka Franka
Pera, rodom Štajerca, je neki Do-
lenjec v saloonu tako nesrečno
pahnul, da si je prebil črepinjo in
je bil takoj mrtev. Krivice je ne-
znano kam izginil. Delo alkohola!
Tukajšnji premožorovi skoro nič
ne obratujejo, z delom že dolgo
ni šlo tako slabo kakor sedaj. Po-
zdrav! — Naročnik.

Collinwood-Cleveland, Ohio. —
Dne 30. maja t. l. se je na občni
seji sklenilo, da priredi Sloven-
ska collinwoodska združna zve-
za dne 12. julija veselico v lepih
senčnatih prostorih blizu Pullman
Car tovarne. Nekaj dni poprej se
je odprlo zgoraj omenjeno delav-
sko podjetje. Pri ustanovitvi je
je marsikateri mislil, da čez leto
dni ne bo več tega drevesa, ki
smo ga vsadili. Toda kljub slabim
delavskim razmeram se je
drevese prišlo in poglalo lepo
zeleno listje. Želeti bi bilo pri-
hodnjo spomlad še boljše kot se-
daj. Torej cenjeni rojaki in del-
ničarji, na plan dne 12. julija!
Nastopili bodo razni govorniki, ki
bodo o tej stvari obširno govorili
ter pojasnili pomen in korist, ka-
tero bodo imeli collinwoodski
Slovenci. Seveda ne smem po-
biti povedati, da ne bomo brez
pijače in tudi godba na pihala
pride. Za vse to bode skrbel po-
seben odbor. Nikdo naj ne zamu-
di te lepe prilike. Pozdrav! —
Ivan Meseč.

S pota.

Bled, 18. junija 1914.

Obljubil sem Vam, g. urednik,
poročati semintja svoje utise in
dogodke na potovanju in obljube
delajo dolge. Ker se pa dolgov
bojim kakor strupenih kač, jih
bom rajše izpolnil.

Cenjeni bralci pa mi naj nikar
ne zamerijo, če jim ne bodem po-
vsem ustregel, ker to je težavna,
ako že ne nemogoča stvar. Toda
počemu velikega uvoda!

Kakor znano, smo odrinili dne
23. maja s Kaiser Franz Josefom
okolu 4. ure iz južnega Brooklyn-
a in imeli celi celo pot zelo lepo
vreme. Morje ni bilo razburkano
in ježno na nas, pač pa zelo mi-
lostno ter ni udarjalo s silo ob
jekleni brod. Vso pot nismo imeli
ne dežja, ne megle. Sredi oceana
je bilo še precej tople in površi-
na morja gladka kakor led. Kljub

temu pa je precej potnikov raz-
nih razredov klicalo na pomoč
svetnika, ki je v Blaznikovi pra-
tiki zaznamovan na znameniti
dan za nas Amerikance, 4. julija.
Smilili so se mi vsi, v prvi vrsti
pa lastni rojaki; opetovano sem
jim svetoval, da naj jedo črni
kruh kolikor le morejo in kak ko-
šek sira, ker to zagotovi želodec,
nasproti se pa pijače, bodisi limo-
nada ali druge tekočine, po že-
lodec zibljejo in povečujejo mor-
sko bolezen.

Zabave je bilo le bolj malo, če-
ravnar nam godbe ni manjkalo;
po tri do štirikrat na dan, včasih
je bilo celo malo preveč te dobro-
te. Zelo internacionalni smo bili:
Slovencev nam je bilo 210, precej
Italijanov, Nemcev, Grkov, Ame-
rikancev in par sto Hrvatov; z
možtvom vred nas je bilo blizu
2000 na parniku. Vozili smo po-
vprečno po 17½ vrst na uro in
v petih dneh dospeli na Azorske
otoke. V Horta na Azorih smo jo
ubrali v mesto z našo godbo vred,
katera je po mestnih nlicah igra-
la vesele komade. Azorski otoki
so last portugalske republike in
kot videti, so zelo rodovitni in
skrbno obdelani. Prebivalstvo je
zelo miroljubno in postrežljivo, a
kar je najlepše, da ne odira tu-
čev. V dokaz naj služi slučaj: Za-
hlevali smo vino, in sicer po naši
navadi vsak po en kozarec, možak
pa nam je prinesel cel prsten vrč
in več kozarcev. Vsak si je sam
natočil in pil, gospodar je pa o-
pravil drugo posle in se ni zme-
nil za nas. Ko smo ga vprašali za
račun, nam je rekel: "Plačajte,
kolikor hočete." Nato smo zme-
tali ameriške dajme, nekateri ce-
lo kvodre, tako da je bilo na mizi
nol dolar; mož ni hotel toliko,
temveč je ponudil še dve stekle-
nici vina, da smo ga vzeli seboj.
Enako so nam pripovedovali dru-
gi potniki, ki so šli v druge lo-
kale. Prijetno je videti na Azor-
skih otokih hiše, katere so vse
lične, bele in nasebine imajo
lične cerkve, seveda katoliške.
Zemlja je videti zelo rodovitna,
po zelenih senožetih se pase lepa
živalina. V Horti, ki šteje okoli
6000 prebivalcev, smo ugledali
tudi Marsove sinove v raznih uni-
formah; bili so to vitki mladeni-
či, potisnjeni v vojaško neprosto-
voljno službo. V Horti smo se mu-
dili tri ure in okoli 9. ure zvečer
odrinili naprej proti stari Evro-
pi.

V dobrih dveh urah smo ngle-
dali zopet suho obal, skrajni juž-
ni del Španije, in popluden vo-
zili ob Gibraltarju. Ta trdnjava
je bila prej svetovnega pomena,
vsaj za Sredozemsko morje, sedaj
pa izginja počasi njena slava. O-
stala je le zgodovinskega pome-
na, v splošnem pa mnogo izgubi-
la. Na desni strani Gibraltarja
smo ugledali afriško obal.

Binkoštni ponedeljek smo do-
speli v Algir. Zelo lepo mesto, se-
zidano ob holmeih; s tem seveda
mislim novejši del mesta, kate-
ga so sezidali lahkoživci Francozi.
V Algiru smo se mudili sedem ur
in se za \$1.80 vozili po mestu ter
ogledali razne dele. Ker je bin-
koštni ponedeljek velik katoliški
praznik, so bile vse prodajalne
zaprte, le kak posamezni žid je
delal kupčije in stavil za slabe
stvari visoke cene. Mladi Arabci
pa so ponujali razglednice in dru-
ge malovredne stvari. Ako kdo ni
hotel nič od njih kupiti, so vplili:
"Sehöne Sachen, nichts zu ma-
chen!" Kot se vidi, jih je nemška
kultura le malo obljubila. Tudi v
Algiru nas niso odirali, dasi zna-
jo francoski natakarij spretno ra-
čunati, a vendar niso bili račun
občutni. Kaj čudno je videti arab-
ski "dolec far niente". Možaki
sede ali leže pred takimi omenova-
ni kavarnami in pijo kavo iz
"finžgarjev" ter pušijo cigarete,
spe na javnih ulicah, seveda oni,
kateri nimajo stalnega doma. E-
nako se godi z dečki iz mnogote-
rih divjih mohamedanskih zako-
nov. Obлека teh siromakov je ze-
lo priprosta, nekateri nosijo san-
dale, mnogo jih pa ima po Ada-
mu podedovano obuvajo. Mnogi-
na teh nosi seboj vreče, ki jim
služijo za varstvo proti dežju, po-
noči pa za odejo. Za je niso
zbrinjeni ter so z vsem zadovoljni,
kar dobe. Francoske oblasti pa
skrbje za čednost mest, katero
je vsaj v novejšem delu zelo sna-
žno. Naš kazipot je nas med dru-
gimi zanimivostmi peljal tudi v
mošejo (mohamedansko cerkev).
Pred vratmi mošeje stojte stari,
do kosti suhi možje in prosijo za
milodare. V mošeji so velike in
dragocene preproge, na katere pa
ne sme stopiti noben neverniki.
Vsak mohamedanec si mora takoj
za vrati v pripravljenem; z ograjo
obdanim prostoru umiti svoje no-

ge in pustiti tam sandale. Umit in
bosonog sme stopiti na preprogo
in moliti k Allahu. Varuhi zelo
strogo gledajo, da ne stopi kak
neverniki na preprogo. V takem
slučaju ne poznajo nikake šale in
ga s silo "bacio na polje", bi re-
kel Hrvat. Ogledali smo si veli-
kanski vrt s starimi palmami in
drugimi južnimi drevesi ter nasa-
di. Muzej razen arabskih umetnih
preprog in lepega vrta z razgle-
dom na zaliv in mesto ne nudi po-
sebnih znamenitosti.

Na večer nas je pišal parnika
opozorila na vrnitev in okoli 8.
ure smo jo odrinili dalje po Sre-
dozemskem morju proti Napolju,
kamor smo dospeli v sredo 3. ju-
nija jutraj. Več prihodnjic.

Med knjigami.

Pred tednom smo dobili v oce-
no knjigo z naslovom: Življenje
na avstrijskem dvoru. — ali, —
Tragična smrt cesarjevice Rudol-
fa. Z zanimanjem smo jo preči-
tali ter se enkrat v spominu obu-
dili to, kar smo čuli kot otroci in
napol odrasli. Življenje po dvo-
rih si slika priprosti človek v kaj
magični luči. Misli si, da je s po-
svetno oblastjo spojena neskalje-
na sreča, neprestano življenje in
veseljačenje. V resnici pa je vse
drugače. Vlada in njihovi so-
rodniki so ljudje kot smo mi,
imajo vesele in žalostne ure, ven-
dar pa so v svoji prostosti bolj
omejeni kot vsaki drugi smrtnik.
Veže jih neizprosna etiketa, kate-
ro se je ustanovilo v interesu vla-
darske družine. Tej se morajo po-
koriti, ne smejo odstopiti od nje
niti za las. Kakor hitro se odda-
ljuje od nje, pomeni to zanje več
je gorje in več nepravilnosti kot
more doživeti drugi človek. Ma-
terijelnih skrbi ti ljudje nimajo,
to je res, a materijalna stiska ni
še največja vseh stisk, kajti še
več drugih je, ki bolj vplivajo na
človeka.

Ženska, ki je pisala original,
je verodostojna. Skoro vse se ji
lahko verjame, izvzemši par pre-
tiravanj. Zato je čtivo veleznani-
mivo.

Spomine na nesrečno usodo
Habsburžanov je obudila zadnja
katastrofa v Sarajevu, umor
prestolonaslednika avstrijskega Fra-
nca Ferdinanda in njegove moga-
natične soproge, vojvodinje Ho-
henberg. Vsled tega je postala
knjiga še bolj aktualna.

Udovica

— Povest iz 18. stoletja. —
Napisal I. E. Tomič.

(Nadaljevanje.)

Pred večerom ob zatonu solnca
je poslal včeban gospoda Niko-
laja Škrleca v tabor plemiške
vojske s poveljem, da naj bo vo-
jska takoj pripravljena.

Ob tej zapovedi je nastal silen
hrup in gibanje v taboru. Bobni
so udarjali, trobente so glasile
na vse strani. V mesto in se celo
na kaptol je bilo možno čuti, da
vojska odhaja; in sedaj je vse hi-
telo k taboru, da vidi odhod sta-
novske vojske.

Plemiči in gospoda, nekateri
peš, drugi na konjih, meščani in
radovedne njihove boljše polovi-
ce, duhovniki, dijaki, učenci, o-
troci brez števila — vse to se je
zbralo okrog tabora, kjer so stale
čete v vrstah.

Konjeniki so že sedeli na svojih
konjih, da prvi odjezdijo proti
Božjakovini. Včeban jim je dal
za vodjo Kristofa Domjanica, ki
je po dolgem času zopet oblekel
že ponošeno prejšnjo uniformo,
sicer malo tesno, ali vendar se je
krasno prilagala njegovemu mo-
čnemu, a vitkemu telesu. Pod ve-
likim kalpakom z belo perjanico
so sijale energično njegove veli-
ke modre oči in blagi njegov o-
braz je dobil sedaj ves drug iz-
raz; hladen in resen, kakoršen
mora biti poveljnik, ki se mu mo-
ra pokoravati vsakdo ter ubogati
njegovo besedo.

Tudi Gita je prišla s hčerkama,
da vidi svojega zaročenca ter mu
še enkrat stisne roko.

Domjanic je, opazivši jo med
gledalci, izpodbodel konja ter
stekel do nje, kjer jo je pozdra-
vil po vojaško.

"Mi odrinemo takoj!" je rekel
Domjanic. "Jaz grem kakor
predstraža s svojimi konjeniki."
"Čuvajte se, rotni vasi!" je
prosila Gita.

"Misli bom vedno na vas," je
odgovoril Domjanic.

Jelena in Magdalena sta pozor-

no gledali junaško podobo čast-
nikovo, posebno Jelena, ki ga je
motrila s čudo zrelih, pametnim
pogledom.

Gospe, ki so stale v Gitini bli-
žini, so si pričele šepetati ter se
pomenljivo spogledovati. Gotovo
so že izrekle sodbu o Domjanicu
in Giti, za katero pa sedaj še ne
maramo vedeti.

Ni dolgo trajalo, kar so začeli
bobni močno biti. Včeban je pri-
hajal s svojim spremstvom, jaha-
joči ognjevitno kobilo. Nato je bilo
čuti klice častnikov in urejevanje
čet.

Domjanic se je sklonil s konja
ter nudi roko Giti v slovo, nato
pa je, potegnivši sabljo iz nožni-
ce, odjahal skokoma včebanu na-
sproti. Včeban mu je rekel nekaj
besedi, Domjanic je hitro obrnil
svojega konja ter se vrnil k svo-
jim konjenikom, ki so že kakor
prikovani sedeli na svojih konjih
ter čakali na povelje za odhod.

Na glasno komando Domjani-
čev je krenil oddelek sto konje-
nikov kakor prednja straža proti
Božjakovini. Ljudstvo in vojski
so zaklicali gromovito: "Vivat!"
Usodni trenutek je prišel. Stanov-
ska vojska je krenila proti uporn-
ni kmetom in gotovo se bodo v
kratkem času pokorile kmečke
butice.

Takoj nato je krenila na pot
tudi ostala vojska, peši in konje-
niki. Na čelu je jahal sam včeban
s svojim spremstvom. Sedel
je nekam zadovoljno na svoji o-
gnjeni kobili in vsak hip je po vo-
jaško odzdravljaj množici, ki mu
je navdušeno klicala: "Vivat
včebanus!"

Četa konjenikov je zaključila
dolge vrste vojske, katero je
spremil velik del meščanstva in
plemstva na konjih dobro uro ho-
da iz Zagreba. V svobodnem me-
stu sta zopet nastala mir in tiho-
ta. Čeprav je krenil včeban proti
kmetom, vendar je trebalo biti
opreznim, pa so ravno tako še
naprej stražili meščani ob mest-
nih vratih, na stolpih ter na zi-
dovju pri ogromnih starih topo-
vih, v katere je še največ zaupalo
neuko ljudstvo.

Z žalostjo v sreč se je vrnila
Gita domov. Vse je bilo tako pu-
sto in žalostno, da je je skoro
vsaki hip sililo na jok. Pri ve-
čerji ni mogla ničesar okusiti; šla
je v svojo sobo, se naslonila na
okno, pa opazovala zamišljeno si-
jajno mesečino.

Medtem sta njeni hčerki odšli
k počitku, pa tudi deklici nista
mogli zaspati, čeprav je bila Je-
lena ugasilna luč. Čulo se je, ka-
ko sta se nemirno preobračali po
postelji.

"Magdalena!" se je oglasila
naenkrat Jelena.

"Kaj je?" se je odzvala mala,
ki je komaj čakala, da bi mogla
s kom klepetati.

"Ne bodi tako glasna!" jo je
opomnila Jelena. "Nekaj ti ho-
čem povedati, česar ne smeš pri-
povedovati nikomur."

"Ne bom, kar povej!"

"Domjanic je zelo lep člo-
vek!" je rekla Jelena.

"Hm! Tudi mami ugaja!" je
pristavila Magdalena zvito.

"Misliš?"

"Saj vidiš, kako je žalostna,
ko je odšel!"

"Čuj, Magdalena! Tudi meni
ugaja!"

"Meni pa ne! Izgleda kakor
kak pajac v oni rdeči obleki", je
rekla Magdalena ter se obrnila
k steni.

Jelena je obmolnila in še dolgo
ni mogla zaspati, vedno misleč
na moža, ki je je najbolj ugajal
izmed vseh možkih.

(Pride še.)

Vedno več žensk.

V Prusiji so leta 1907. našli
650,547 žensk in leta 1911. pa že
748,328. Pri rastek petih let znaša
torej 97,784 žensk, ki hočejo biti
vse dame in moderno opravljene,
seveda kolikor mogoče brez na-
pornega dela, samo za vojaško
suknjo nositi niso za rabo. O sre-
na bodočnost!

Po ceni voznja.

Parnik Avstro-Americana črte
BELVEDERE
odpluje 18. avgusta 1914.

ARGENTINA
odpluje 22. avgusta 1914.

Vožnja stane iz New Yorka do:
Trsta in Reke \$25.00
Ljubljane \$26.18
Zagreba \$26.08

Vožnje listke je dobiti pri:

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

**SEVERA'S
Balsam
of Life**

(Severov Življenski balzam.)

Pomaga ustroju pravilno izvrševati svoje delo.
Pospešuje hitro okrevanje po dolgotrajnih boleznih.
Pomaga krvnim celicam pomnoževati se.
Podeljuje moč in hrano, katero oslabil ustroj nujno po-
trebuje, radi tega je velike vrednosti v slučaju ponav-
ljajoče mrzlice.

Cena 75 centov. V vseh lekarnah. Omenite Severa's Balsam of Life.

Knjižico "Želodčne Bolezni" pošljemo zastoj na zahtevanje.

ŽENSKJE bodijo si mlade ali
pa se bolj pri ležih nudijo
Severa's Regulator
(Severov Regulator) izborno tonično zdravilo zoper želodčne navadne
njene spoli. Cena \$1. V lekarnah. Zahtevajte Severa's Regulator.
Knjižico "Zdravja za ženske" pošljemo zastoj na zahtevanje.

Kadar potrebujete zdravila, vprašajte za Severa in glejte, da jih
dobite. Ako vas lekarnar ne more zadošiti, naročite jih od nas.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS
IOWA

**Kako je umrl avstrijski prestolonaslednik
CESARJEVIČ RUDOLF?**

To nam opisuje pravkar izšla veleznanimiva knjiga:

Življenje na avstrijskem dvoru.

Grofica Larisch, sorodnica zamrle avstrijske cesarice Elizabete, je pred nedavnim časom
objavila svoje spomine iz življenja. — Vseprti tragične usode te mučnice na prestolu in
zagonetne smrti njene sestre, cesarjevice RUDOLFA, je vzbudila ta knjiga povsod veli-
karsko zanimanje. V Avstriji je prepovedana. Zakaj? Ker je najti v njej vse intimnosti,
ki so se dogajale na avstrijskem dvoru. Grofica Larisch piše o SMRTI RUDOLFA, torej o
predmetu, o katerem se je napisalo že cele kope knjig. Da je njeno pisanje verodostojno,
o tem svedoči njeno ime.

Cena knjigi s poštnino vred 1.— dolar.

Denar pošljite v rekomandiranem listu ali pošt. Money Order.

NARČILA JE NASLOVITI NA:

Prisluškovanje.

Spisal Pastuškin.

Ne vem, ali se godi tudi drugim tako: meni se življenje razodeva zagrijaloma. Greš mimo svojo pot — rask: ena beseda, en pogled odgrne zaveso do nepoznanih postranstev. Zgodaj že so se mi tako razmikali zastori pred strmečimi očmi. Moja deseta pomlad nosi črn pečat. Neizmerena, nepopisna bolest, kakor je nisem do tedaj še nikoli občutil, mi je v svetli mesečni noči presunila srce.

Težko, enakomerno hropenje se je trgalo od ležišča in me spominjalo hreščeče zasoplosti počnega meha v Toniševi kovačnici. Vstal sem, kakor že nekaj večerov po vrsti, počasi, počasi obrnil ključ in zabredel v morje mesečine, ki je zalivalo ravno pred menoj. Podnevi so po njej topotala kopita, pisane oprave so žarele v solncu, dolge sablje so kakor bliski slepile moje oči. Zdaj so se bilke, pomendrane in pohojene, mukoma pobirale s tal in se nastavlale hladilni rosi v kopel in krepilo. Krenil sem čez gomile obsečen v štirinšestdesetega leta — nalašč, da bi v bosih stopalih začutil zopet enkrat ono skrivnostno gomazetje in v srcu zonasto pričakovanje: zdaj zdaj predere koščena roka zeleno rušo in me povleče v kraljestvo groze. Onkraj gomile sem vzel iz nedra svetlo okovane orgljice in misel v mesečino, kar sem vedel o turškem griču, o solnceu na planineh, o regimentu, ki po cesti gre. Na drugem koncu ravnine, kjer so strmeli v nebo starodavni, velikanski orehi, je pred eiganskim šatorom dogoreval ogenj. Moja šestnajstletna znanica iz Slavonije se je za šatorom kakor prejšnje večere igrala z rejenim, svetločrnim psom.

"Daj mi cigareto!" je zaprosila, ko sem obstal tik pred njo. Ponudil sem ji koruznih las in pipo iz divjega kostanja:

"Drugo leto, v latinskih šolah, bom kadil cigarete."

"Kje bom že jaz drugo leto!" je zarežgotala in vrgla glavo vznaka, da so ji težke temne kite, prepletene s srebrnim denarjem, zavzvaljele po plečih. Zleknila se je na trebuh po žakljevinski slamnici in si podprla z rokami zagoreli obraz. Počenil sem poleg nje in prosil da bi se smel igrati z njenimi kitami.

"Nič drugega?" se je začudila in zasuknila glavo parkrat s tako naglico na desno in na levo, da so mi srebrniki v hrajčih las zaeigljali okoli nosa. Vlovil sem jo za kite in ji s prsti česal razmršne kodre na čelu. Zdalet mi je potegnila klobuk z glave, ga dala psu v gobec in zarila svoje prste v moje lase. Sčene je začelo z vso resnobo preizkuševati trpežnost sive klobučevine ob svojih mladih, spičastih zobeh. Razmišljal sem, ali naj se prepustim sladkemu mikastenju njenih prstov, ali naj priskočim svoji veli na pomoč. Po kratkem omahovanju je zmagala ljubezen do vehe.

"Jaz ti dovolim, da napraviš z mano vse, kar hočeš", me je dražilo smejanje na slamnici, ko sem iskal po travi izgubljeno vrvečo klobuka. Ona dovoli. Vse! V meni se je zganelo spoznanje, da mi se dalo s takim blagom, kakor se mi tukaj ponuja, marsikaj napraviti — kaj, se nikakor nisem mogel domisliti. O, če bi imel tudi jaz šestnajst let kakor ona... Čutil sem porogljivost v njeni ponudbi in toliko, da nisem kriknil: "Kaj se paseš, hudič, na moji zadregi; razodeni, če veš, kako in kaj naj ukrenem."

"S tabo ni nič — si tako hudobna", sem se zaničljivo obrnil od nje in zahodil v mesečino.

"Jutri bom dobra", je rezgotalo za mano.

Doma sem se pritisel po prstih do svojega ležišča in zlezal pod odejo z vsem bogastvom, nabranim v jasni pomladni noči — tat, ki se boji, da mu nagrabljeni zakladi ropotoma popadajo po tleh in privabijo lastnika. Čutil sem se težkemu hropenju okoli sebe. Kako se more človek, bodi še tako izmučen, spričo take noči zavali v postelj in tako zasmrčati? Bredne sanje so se mi zdele sto-krat bolj imenitne nego sanje v spanju. V spanju nisi sam svoj gospod, ne moreš sanjati, kar bi hotel, nepoznate sile te imajo v kremljih in ti navrežejo, kar se jim ljubi: svetlih gradov ali okostnjakov, rumenih zlatov ali

kozjih bobkov; ti pa tiho bodi, bratec in sanjaj. Jaz da bi hodil na tako poniževalno tlako? O, mi smo mi — sanjamo, kadar sami hočemo in kar sami hočemo; o gostih črni hlahah z vpletenimi srebrniki, o zagorelih licih in peklenskih očeh, o poganju pod orehi kraj šatorov, o mesečini, ki eurlja orehom skozi veje, sili v goste črne lase, sije v peklenske oči, seda na dolge trepalnice, jih počasi, narahlo pripogiba, zapira, zapre...

Glavno ihtenje je skozi steno zasekalo v moje sanje in jih razpršilo. Uho je prisluhnilo in se približalo zidu. Iz ihtenja se je trgal materin glas:

"Ti vzameš drugo... te poznam: že radi otrok. — Zdravnik tolaži mene kakor druge... tudi Kalanovo Marijo je tolažil — do zadnjega: danes trohni pod gomilo. Ne govori, jaz se poznam... čutim jasno... kakor se nikoli: eno leto... morebiti dve... in ti boš doveč, moji otroki sirote. — Da bi že bili odrasli... bi nič ne rekla — a tako... boš prisiljen... Moj Bog, moj Bog — če pomislim: mene odnesejo... Se preden se grob zaraste — tukaj, kjer zdaj ležim, bo ležela druga... in ti jo boš objemal, kakor objemaš zdaj mene... se bolj tesno... bolj vroče... Ah, jaz sem tako žalostna, tako žalostna... da bi umrla..."

Uho se mi je priželo k mrzli steni, sapa mi je zastala, moje oko je videlo skozi steno kakor skozi steklo: mati je zarila obraz v očeto ramo, njene svetle solze polzijo po njegovem vratu, padajo na blazino, ginejo v njej. Oče prigovarja:

"Zakaj misliš zmerom na smrt? Zdravnik pravi, da se obrača na bolje — in tudi meni se tako dozdeva. Tvoje lice kaže čisto naravno barvo. Ne vznemirjaj se brez potrebe. Zakaj si vse to izmišljaš? Zakaj te črne misli? Živi mirno dan do dneva, pusti vse skrbi iz glave! Jaz ti vse prinesem, vse opravim..."

"Ti vzameš drugo... Ti vzameš drugo..."

"Glej, ljuba moja, zakaj me zmerom mučiš s tem? Zakaj zmerom..."

"Ah, mučim... Sama sebe najbolj mučim... Jaz nisem kriva... Pomisli: od ljudske šole naprej, kaj bi rekla, visim na tebi... Kreg, nasprotje, zasmehovanje, vse sem prestala, vse prenesla... In tista tri leta, moj Bog — Stajersko, Ogrsko, Češko... Če prebiram najina pisma... prej bo Soča iz morja tekla v gore — si pisal... in jaz noč in dan v strahu in trepetu... Moja ljubezen je vse premagala... Ah, in zdaj, zdaj naj te pustim... In tudi to, se mi zdi, bi ne bilo tako težko... če bi vedela, da prideš za mano — moj, samo moj... Ne, ne ta misel me umori — ti vzameš drugo..."

"Ne, jaz ne vzamem druge. Potolazi se vendar — to ti škoduje. Kakor sem prisegel: do groba in onostran groba, zmerom in povsod si moja in jaz sem tvoj, samo tvoj."

"Ah, ti vzameš drugo... Ti vzameš drugo..."

Besede so tonile v ihtenju. Prevzelo me je, da bi planil izpod odeje, se zagnal v hladno steno, jo predrl in skočil k materi. Očeta bi pahnil stran, oklenil bi se ji okoli vratu — o, meni ne bi jokala ob ramenu, jaz bi našel vse drugačne besede, jaz bi jo znal vse drugače potolažiti:

"Ne, mati, ti ne umrješ, ti nisi bolna — ne smeš umreti, ne smeš biti bolna. In oče ne vzame nikoli druge, nikoli, ker te ima rad, kakor mene, bolj nego mene — vsi te imamo radi... reci, da nisi bolna, da ne umrješ, nasmejni se — drugače jaz ne morem živeti. Odpusti očetu, on ne najde zmerom pripravnih besed, on je truden, mora skrbeti za nas vse, težke in trde so njegove roke, besede mu ležejo počasi iz grla... Poslušaj mene — v oči ti pogledam in vem takoj, kako je treba govoriti. Ne umri, ne joči, ti moj solnce, moje vse..."

Bela stena je štrlela nepremično pod strop. Zavil sem glavo v oče, da bi ničesar ne videl, ničesar ne slišal. Zagrizel sem se v blazino, da bi vdušil bolest, ki je v divjem vzkliku iskala izhoda in besnela v meni, kakor da me zdaj zdaj raznese. Šele pozno po polnoči sem se drznil prisloniti zopet uho k steni — slišal nisem ničesar. Polastila se me je groznina zapuščenost, po telesu sem začutil brezmejno utrujenost in pomislil sem, kako lepo bi bilo, če bi pri tej priči umrl.

Ko je mati drugi dan sedela v vrtu pod razevelo breskvijo in

gledala z otožnimi očmi za nami, ki smo z motikami odgrebali sadike, me je zopet nenadoma obšlo, da bi skočil k njej, se izkazal na kakršenkoli način silno ljubeznivega in ustreznega, jo pobožal po licu in ji povedal vse tiste lepe besede, ki sem jih moral ponoči dušiti v blazini. Spustil sem motiko v razor in stopil k njej. Stal sem pred njo in nisem vedel, kaj bi rekel. Sred tega jasnega, glasnega dne — sem začutil, da bi vse tiste besede za fanta, ki vsak večer vasuje med eiganskimi šatori, bile veliko, veliko premeheke.

"Kaj poveš?" se je bridkostno nasmešnila.

"Hotel sem... kajne, da ne umrješ?" se je zmedel in gledal v stran.

"Ti si poslušal ponoči", me je privela k sebi.

Orjaški letalni stroji.

Kot prvi je rešil vprašanje orjaških aeroplanov mlad ruski študent na tehniki v Peterburgu, Igor Sikorski. Zgradil je ogromno letalo, ki mu je dal ime "Veliki". Letalo je dvokrovnik ter znaša njegova razpetina 27 m, skupna nosilna površina pa 130 kvadratnih metrov; težak je 3000 kg. Razen vseh obratnih potrebščin za 20 ur nosi "Veliki" 10 potnikov in še 800 kg druge prtljaje. Motorji so štirje po 100 konjskih sil. Spreddaj je odprt balkon za opazovalca, za balkonom steklena kabina za oba voditelja; tu sta dve krmilni kolesi, drugo poleg drugega. Za to kabino je velika kabina za potnike, nato slede skladišča za obratno stvarno, potem majhen hodnik in končno udobna spalna kabina. Vse je tako urejeno, da se voditelji letala lahko prosto gibljejo in izmenjujejo; mehaniki med letom lahko popravljajo motorje. Letalo lahko nadaljuje svojo pot samo s tremi ali dvema motorjema. Kljub svoji ogromnosti razvija "Veliki" hitrost 100 km na uro. Poizkusne vožnje so se izvršile obnesle ter je Sikorski s tem letalom ustanovil več rekordov. Ti uspehi so naglani rusko vlado, da je dala Sikorskemu na razpolago znatna sredstva za zgradbo novih velikih letal. Sikorski se je takoj lotil dela in zgradil nov še večji aeroplan, ki mu je dal ime ruskega pravljice-nega orjaka Murmeca. To letalo je skoro podobno dolgemu vlakcu. Pri prvem poletu je Sikorski vzel s seboj 15 oseb in enega psa in dosegel nov svetovni rekord. Uspehi Sikorskega so opogumili tudi druge, da so začeli graditi aeroplane velikane. Tako je stotnik ameriške zvezne armade Batson v Savannah po desetletnem trudu zgradil dvanaestkrovno zračno jahto, o kateri trdi, da bo nosila po 25 oseb in v enem dnevu napravila zračno pot iz New Yorka v San Francisco. Kakor je razvidno iz slik, ki so jih o tem zračnem nestvoru prinesli ameriški listi, je med dvanaestere, čudno oblikovane nosilne površine vdrela velika, udobna kabina, v kateri je prostora za šest mož posadke, nad 20 potnikov in obratno stvarno za dva dni. Spreddaj je nekaj poveljniški most za službojočega častnika. Letalo ima 3 motorje, vsak po 125 konjskih sil in dosega baje hitrost po 160 km na uro. Vrh tega ima aparat spodaj napravo, ki omogočuje, da se pri poletu čez morje lahko spusti dol in drči dalje po vodi s hitrostjo 100 km na uro; v vodo se ugrezne pri tem le za 35 centimetrom. Tudi Angleži so zgradili velike pomorske aeroplane, ki jih imajo braniti pred nemškimi Zeppelinimi. Tako je zgradila Sopwith-Aviation Co. v Kingstonsu na Temsi zračni vodni dvokrovnik, čegar nosilna površina znaša 110 kvadratnih metrov, razpetina pa 27 m. Na letalu se nahaja med drugim platforma za brzostrelno puško in pa naprava za brezično brzojavljanje. Letalo gonita dva Austro-Daimler motorja po 120 konjskih sil. Spodaj sta pritrjena dva po 7m dolga čolna za vožnjo po morju. Tudi neka druga angleška tvrdka je zgradila velik dvokrovnik — takozvani "zračni omnibus" — čegar konstrukcija spominja na Farmatov gradbeni način. Svoje vrste svetovni rekord je dosegel Pavel Schmitt v Chartresu na Francoskem z zgradbo velikega dvokrovnika, čegar posebnost je, da ima premakljive nosilne površine. Pilot lahko med letom poljubno ureja hitrost, ki jo lahko zniža od 115 km na 39 km na uro. Poizkusni poleti so se izvršile obnesli.

Zaročni prstan.

Leta 1830. iz Brunšviškega pregnani vojvoda Karel je imel veliko zbirko demantov ter je bil splošno znan kot dober poznavalec dragih kamnov. Nekega dne je srečal vojvoda v Baden-Baden nekega gospoda, pri katerem je videl na roki prstan, ki je vzbujal vso njegovo pozornost. Pristopil je h gospodu ter mu hvalil njegov prstan in ga prosil, da mu ga pokaže. Oni gospod pa ga je z lahkim nasmevom zavrnil, češ da ni v takih razmerah, da bi mogel nositi prave kamne. Vojvoda pa se je pri njem opravičeval, da ga ni hotel žaliti, in da je prepričan, da je kamen v prstanu briljant najčistejše vrste. Nato je gospod snel prstan in ga izročil vojvodi z besedami: Prstan je brez posebne vrednosti za drugega človeka. Za mene ima v toliko pomen, ker mi ga je dala moja nevesta. Kamen je samo dobra imitacija, sicer pa brez velike vrednosti. Vse prstan je stal samo 10 frankov in sam sem bil zraven, ko ga je moja nevesta kupila. Vojvoda je prstan ogledoval in ogledoval ter je bil čedalje bolj prepričan, da ma v rokah pravi briljant. Prosil je gospoda naj mu prepusti prstan samo za nekaj časa, da se natanko prepriča, toda gospod tega ni hotel, ker bi s tem žalil svojo nevesto. Končno pa se je le udal in prepustil vojvodi prstan do drugega dne. Vojvoda je še isti dan obiskal nekega juvelirja in tudi ta je spoznal, da je kamen izredno čist briljant, vreden najmanj 10.000 frankov. Ko je prišel gospod, ki je bil, kakor se je predstavil, igralec, drugi dan k vojvodi, mu je ta to takoj povedal ter mu ponudil to svoto. Igralec je bil ves presneten, vendar prstana ni hotel takoj prodati, češ da mora prej vprašati svojo nevesto za dovoljenje, sicer se ji lahko zameri. Ta čas pa naj vojvoda prstan le shrani. Vojvoda je bil s tem zadovoljen. Čez nekaj dni se je oglašil igralec zopet pri vojvodi ter mu sporočil, da tudi njegova nevesta ni mogla verjeti, da bi bil kamen pravi demant, da pa mu je dovolila vojvodi prodati prstan. Vojvoda, ki je bil med tem položil prstan pred igralca njegov zaročni prstan, mu je izplačal 10.000 frankov, igralec pa je prstan še enkrat z ljubeznijo pritiskal na ustni ter ga nato položil zopet v skatljico, ki jo je izročil vojvodi. Drugi dan je vojvoda povabil več gospodov in gospe, da si ogledajo njegov najnovejši briljant, ko pa je skatljico odprl je takoj na prvi hip spoznal, da je bil kamen samo steklo. Zaman je bilo vse iskanje po igralcu, vojvodi je ostalo steklo za 10.000 frankov. Ko je igralec pravi prstan poljubil, ga je zamenjal s ponarejenim prstanom.

Poljski kapital v Rusiji.

V poljskih denarnih zavodih na Ruskem Poljskem je vložena v celem 285.700.000 rubljev, to je nad eno milijardo kron.

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne uredništvo ne upravitelstvo.

KAJ JE "PULMOTOR"?

Ni vaša krivda, ako ne veste tega, ker navadni slovarji ne pojasnjujejo novih besed. Veliko denarja stane, ako se hoče prenoviti stari slovar ali sestaviti novega. Raditega prodajajo leto za letom isti stari slovar za isto ceno.

Pulmotor je pomembna beseda

ker predstavlja idejo, ki se je izkazala kot velik blagoslov za človeški rod.

: Čitajte razlago te besede v :

Premier Dictionary

pulmotor (pul-mo-ter) je avtomatičen aparat za vzbujanje, katerega se rabi v slučajih zastrupljenja s plinom, izlozom, pri vstopljenju, električnih udarjih, oslabljenju v narkozi, prekinjenju dihanja itd. Teža aparata znaša 46 funtov; delovanje obstaja v nasilnem dovajanju kisika v pljuča.

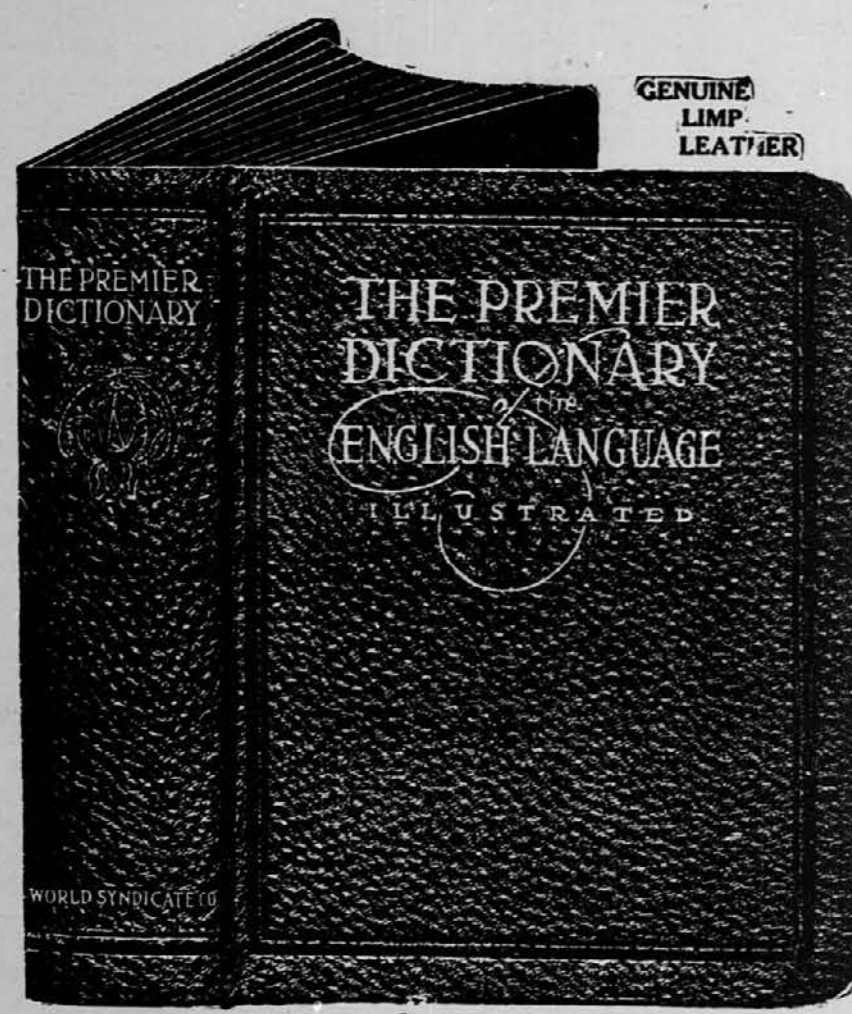
Knjiga novih besed, novih idej, novih prikazni

Posebno opozarjamo na krasno ilustrovane strani in na lepo vezbo

Knjiga, ki gre danes v svet, pripelje jutri novih prijateljev.

98c. za \$4.00 knjigo
81c. za \$3.00 knjigo
48c. za \$2.00 knjigo

Denar pošljite po Money Order ali v znakmah. Rajše Money Order.

GREATLY REDUCED SIZE OF THE \$4.00 BOOK.

Poglejte kupon na 6. strani. — Le 6 jih je treba.

RAZDELITEV SE VRŠI VSAK DAN PRI "GLAS NARODA"

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

FRANK SAKSER

Glavni urad:

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Pošilja

denarje v staro

domovino

potom c. kr. poštne hranilnice na Dunaju; hitro in ceno.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.

Prodaja

parobrodne

listke

za vse prekmorske parobrodne družbe po izvirnih cenah.

Tisoče Slovencev se vedno obrača na to staro tvrdko, a nihče

ne more tožiti o kaki izgubi.

Jugoslavenska

Katoli. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-ber-ton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1., Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2., Ely, Minn.

JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114., Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne po-ljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se nebo-de-uziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Ob morju.

Spisal Zvonimir K.

Sedela sva v verandi obmorske kavarni. Njena tenka, z modri-mi žilicami prevlečena levica je alonela do zapestja na kameniti okrogli mizici in drobni prstki so se tesno oklepali majhne čaše s črno kavo. Desnica je bila oprta s komolecem ob rob mizice in je vrtela cigareto.

Molčala sva. Kakor skozi mrač-no daljo sem zrl nanjo, na njeno voščeno blede lica, na njene mrtve, črne oči in na njeno visoko fri-zuro; mirno, kakor izklesan kip je sedela kraj mene in se ni ga-nila, niti za hip ne.

Pred nama se je razprostiral na eni strani veliki trg, na dru-gi strani pa je valovilo šumeče morje. Drug za drugim so prihajali in odhajali v pristanišče majh-ni in veliki parniki; jadnice so se zibale tik obrežja in zadržaj na visokem morju, semintja so švi-gali in rezali valove urni čolnici.

Solnce je palilo morje in zem-ljo. Na trgu, kjer so stali v dolgi vrsti avtomobili, se je dvignil zdajpazdaj oblaku prahu in se zaganjal proti verandi. Ljudje, ki so hodili mimo, so naglo sto-pali in si zakrivali oči in usta z dlanmi, da bi se ubranili prahu. Iz pristanišča, od morja sem, pa se je čul venomer rezki, zaspani klic utrjenih mornarjev in ri-bičev, včasih živigajoči blizg dospellega ali odhajajočega par-nika.

Gledal sem na morje pred se-boj in sem skoro pozabil na časopise, ki so ležali na mizici. Po-šumevalo je morje, zibalo se ra-hlo pod žgocim solncem in nemir-no drhtelo.

Tudi ona se je ozrla hipoma proti morju in spustila desnico s cigareto na koleno; visoka frizu-ra se je lahno stresla, a trepalni-ce niso trenile.

"Kako je soparno, soparno!" se je obrnila k meni in vtaknila cigareto v usta; njen obraz pa je ostal enako miren in resen kakor poprej.

Izpil sem kavo in vzel v roke časopis.

"Ali je kaj novega?" me je vprašala. ko je videla, da berem.

"Poglej!" sem ji ponudil časopis.

Venomer so prihajali novi gost-je, vendar naju ni nihče motil; naglo se je polnila veranda, kma-lu so bile vse mize zasedene.

Zopet se je ozrla vame.

"Se eno črno!" Odložila je časopis na mizico.

Po trgu je pridrdrala velika črna kočija, v katero sta bila vprežena čila belca; bliskoma je pridrdrala, bliskoma je izginila med množico drugih kočij.

Njena lica so se tedaj rahlo nasmehnila.

"Poglej, v takihle kočijah sem se vozila včasih, ali dolgo je že tega, dolgo..." je govorila kakor sama zase in zrla vame s svo-jimi mrtvimi očmi. Komaj da sem slišal njen tih, trudni glas, ko-maj da sem videl skozi dim njen obraz.

"Ali me poslušas?" se je na-gnila k meni, in začutil sem na svojih licih njen vroči dih.

Dvignil sem glavo.

"Seveda. Se pripoveduj, rad te poslušam."

V tem je zabrlizgnilo v prista-nišču tako močno, da mi je br-nelo še dolgo v ušesih. Odhajal je večji parnik. Na bližnjem po-molu se stali ljudje in mahali z robei, s parnika so jim odzdrav-ljali.

"Tudi na takih parnikih sem se vozila nekdaj", so šepetale ko-maj slišno njene ustnice, oči pa so strmele v daljavo.

Počasi je rezal parnik valove. Še vedno so beleli in plapolali s krova robei v pozdrav; ali par-nik se je oddaljeval vedno bolj od brega in je nama naposled iz-ginil na visokem morju.

"O morje!" je zavzdihnila polglasno, pogled še vedno v da-ljavo uprt.

"Ali ljubiš morje tako zelo?" sem jo vprašal.

"Edino veselje na svetu mi je morje in ni drugega..." Brez nje-ga bi ne mogla živeti." In njena visoka frizura se je rahlo stre-sla.

"Nisem še ti povedala svoje zgodbe, pa saj ni nič posebnega", je govorila s svojim tihim, trudnim glasom. "Rodom sem Zagreb-čanka. Imovite starše sem imela, oče je bil trgovec; toda kmalu sta obadva umrla. Bilo mi je ta-krat šele deset let, ali že nisem bila več otrok. Moj brat, ki je prevzel trgovino, ni znal gospo-dariti in se je v kratkem tako za-dolžil, da se iz teh dolgov ni mo-gel izkupati. Ziveli smo preveč potratno še takrat, ko se nam je bližal konec vsemu. Hitro je pri-šla katastrofa, gladko vse so nam prodali. Tako smo stali naenkrat na cesti. Šestnajst let mi je bilo takrat; bila pa sem že zrela na-vihanka. Moj brat je stopil ne-kam v službo, sestra pa sta šli bogve kam, da bi se preživeli; morda še živita, v kakem mestu, nepravljeno dela, brezmiselno, ka-kor jaz, morda pa sta že žalostno končali..."

"Kako, da si prišla semkaj k 'Ze prež, ko smo še veselo ži-veli, sem bila parkrat tukaj, tu-di po morju sem se vozila, in od tistih dob sem mislila doma mno-gokrat na morje, ki včasih rahlo valovi pod tužnim solncem, včasih buči in šumi do neba samega..."

Po naši katastrofi me ni strpelo dolgo v rodnem mestu. Vedno sem sanjala o morju, ki zaganja svoje valove ob obrežje, ki drhti tja v neizmerno daljavo, kamor ne seže pogled... No, tedaj dni pozneje sem že bila tukaj..."

Naslonila je desnico na mizo

in uprla svoje mirne, trudne oči proti morju.

"Sedem let je že tega, kar sem tukaj, sedem let žalostnega, brez-miselnega življenja... Prepozno je zdaj, da bi se vrnila in pričela novo življenje... Tudi nimam nikake volje... Kar sem enkrat pričela, se ne da popraviti, naj gre do konca to življenje kakor hoče... Doma nisem imela mor-ja, tukaj ga imam; zato se ne dolgočasim."

"To je vsa tvoja povest?"

Komaj vidno je zaigral okrog njenih ustnasmehček.

"Hočeš še kaj več?... Človek se lahko pogreza, iz prepada se reši le malokdo..."

Neprestano drvenje ljudi sem-intja, kriki mornarjev in ribičev, vedno hropenje avtomobilov, dr-dranje kočij po trdem tlaku, singljanje električne cestne že-leznice — vse to se je zlivalo v en sam hrum in šum, ki je omam-ljal človeka. Molče sva strmela čez nedogledno morskno plan.

"Kdaj se ti zdi morje najlep-se?"

Morje je vedno enako lepo, vsaj meni se tako zdi, naj se kop-lje v solnčnih žarkih in rahlo po-šumeva ter valovi v daljavo, ali naj buči in prepeva svojo temno pesem, ko se pade preko neba črni oblaki, ko pesti vihar pod seboj različne valove — vedno je morje enako lepo... Tudi ni njegova lepota nič manjša zju-traj, ko se prikaže solnce tam v daljavi iznad valov, kakor zve-čer, ko se skriva za njimi, in o-poldne, ko drhti vsa neizmerna plan pod vročimi poljubi soln-čnih žarkov."

Z mirnim, malomarnim glasom mi je pripovedovala vse to, da sem se čutil.

"Torej se nikdar ne dolgoča-siš?"

Ni se nasmehnila, ni povesila glave, tudi ni umaknila svojega pogleda od mojih oči.

"Rekla sem, da ne; a dolgoča-sila bi se brez morja."

Tu ob morju pozabim na živ-ljenje, ki se mi včasih gnusi, ka-kor pozabi bolnik nenadoma svo-jo bolezen in si domišlja, da je popolnoma zdrav."

Solnce se je bližalo polagoma k zatonu, in od morja je zapih-ljal hladnejši veter.

"Kmalu bo večer. Če hočeš, pojdiva na pomol, predno se po-grezne solnce v morje", je govo-rila, in kakor prošnja so bile njene besede.

Plačal sem in šla sva z veran-de. Kakor na valovih je naju za-neslo med drvečo množico na po-mol. Morje se je zasvetilo v tre-petajoči luči, žarela so visoka jadra, goreča plan je prepevala svojo solnčno pesem; kakor v zlatu je krožil, galeb visoko v zraku. Zagorela je krvavordeča luč, umirala, spet plašno vzpla-polala in končno ugasnila.

Tesneje se je oklenila njena levica moje desnice. Tedaj se je oglasilo iz daljave kakor vzdihu-joč, obupen klic v samotni se po-

taplajočega človeka in nenado-ma je utihnilo v zamolko šume-čih valovih...

Ko sva se vračala proti mestu, je bila že črna noč.

Nekaj podatkov iz avstrijskega državnega proračuna.

Vodja finančnega ministrstva je državni zbornici predložil prora-čun za proračunsko leto od 1. ju-lija 1914 do 1. julija 1915. Prora-čun izkazuje potrebščine okoli 3.460.726.156 kron in pokritja 3.460.987.902 K, torej prebitka 261.746 K. Proračun je zelo opti-mističen, pokritje je skoro v vseh postavkah namišljeno višje nego v letu 1913., potrebščina pa je skržena na najnujnejše številke. Prebitok 261.746 kron je torej navidezen.

Naj slede nekateri zanimivejši podatki:

Od potrebščine je 222.800.000 K oskrbeti s kreditno operacijo (torej nov dolg), in sicer 120 mi-lionov za vzorna sredstva držav-ne železnice, ostanek pa za vojne potrebščine.

Realni davki so proračunjeni na 178.714.000 K, skoro za 4 mi-lijone več kakor v letu 1913. — Osebnodohodnina na 130 milio-nov, za 37 milijonov več kakor v letu 1913, novi davek od tantiem na 1.500.000 K, davek na žganje na blizu 133 milijonov, za 33 mi-lionov več kakor v letu 1913, davek od penetih vin na 800.000 K. Uspehi "malega finančnega načrta". Razredna loterija naj donasa čistih okroglo 15 milio-nov, sol čistih 30 milijonov, to-bak čistih 239 milijonov. Želez-niško ministrstvo izkazuje pri do-hodkih 910 milijonov čistega le-okrople 65 milijonov. Pokojnine so i računene na 140 milijonov, vsled službene pragmatike za 13 milijonov več kakor l. 1913.

Ministrsko predsedstvo vodi v proračunu tri ministre brez port-felja, zasedeno pa je samo mesto ministra za Galicijo.

Za skupne zadeve prispevamo 537 milijonov, v tem 116 milio-nov za izredni kredit za vojaštvo in mornarico ter okroglo 4 mi-lijone za bosanske železnice.

"Glasena Matica" v Ljubljani dobi na redni podpori 4500 K, na izredni 20.000 K v 10. letnih ob-rokih za preživdavo poslopja in za dotacijo pokojninskega sklada.

Enako podporo mora seveda uživa-ti tudi "Filharmonično dru-štvo". Pevsko in glasbeno dru-štvo dobi podporo 3000 K.

Verski sklad ima na Kranj-skem dohodkov 55.506 K, izdat-kov 77.713 kron. — Njegova zemljišča merijo 24.783 ha ter imajo dohodkov 743.500 kron, izdatkov pa 427.220 K.

V zvezku o "visokih šolah" je za Slovence prazen prostor, pač pa imajo Italijani postavko

130.000 K. Za nas je 6 ustanov po 504 K za medicince s Kranj-skega, ki so "zmožni slovenske-ga jezika", ter ustanove v znes-ku 6000 K za sloveske dijake na pravo-in modroslovnih fakultah.

V Primorju vzdržuje država 6 nemških srednjih šol: v Trstu, Pulju in Gorici po eno nemško gimnazijo in realko, pa samo eno slovensko (Gorica) in eno hrvaško (Pazin) gimnazijo. Potreb-ščina za nemške zavode znaša 756.256 K, za slovenska zavoda pa samo za 145.200 K. Na Kranj-skem so vse "naše" srednje šole označene kot "deutsch-slovenisch", enako tudi obe pripravnici.

Mestni deklški licej v Ljub-ljani dobi podporo 10.000 K, "Sol-ski dom" v Gorici 2000 K in 1500 K za otroški vrtec, spodnja real-ka v Voloski 5000 kron, dvoraz-redna trgovska šola v Ljubljani 8000 K, trgovske nadaljevalne šole na Kranjskem 1000 K. Za zasebno nemško pripravnico v Ljubljani dobiva "Schulkurato-rium" 8000 K podpore. "Sloven-ski Matice" v Ljubljani so zviša-li podporo na 2000 K.

Iz realnih davkov dobi Kranj-ska 315.910 K. Na realnih davkih plača Kranjska 1.954.000 K, na osebnih pa 2.340.000 K. Iz dav-kov na žganje dobe vse kronovi-ne predodkazano 54 milijonov.

Za ceste na Kranjskem je pro-računljeno 771.142 K, za vodne naprave 213.904 K. Na novo je dovoljeno za most v Luknji na Kokrski državni cesti 16.500 K, za deželno cesto Crnomelj-Vinica prvi obrok 30.000 K, za most čez Pivko na cesti Postojna-Podkraj prvi obrok 11.000 K.

Idrijski rudnik donasa približ-na 4.163.700 kron, izdatkov je 3.242.660 K, torej čistega 921.040 kron.

Za nakup sodnega poslopja, ki je imel justični erar dosedaj v najemu, je določen prvi obrok 90.000 kron.

"Sl. N."

Zaloigra porodne babice.

V mestu Brjansku v orlovski guberniji se je pred kratkim vršila pri okrožnem sodišču proces proti porodni pomočnici Kutje-povi in njenemu ženinu Pribochenku.

Na Ruskem so porodne pomoč-nice večinoma neporočena dekle-ta, ki so dokončale poročniško šolo. Kutjepova, ki so jo grozno boleli zobje, se je obrnila za po-moč na Livšice. Zdravnik je kon-štatal, da mora izravnati bolni zob in je pacientko kloroformi-ral, da je brezbolestno izvršil o-peracijo. Kutjepova je vsled klo-ro-rma zaspala. Zdravnik je to izrabil ter jo posilil. Ko se je Kutjepova zopet zavedla, je vi-dela, kaj se je z njo zgodilo. Bi-la je vsa obupana. Vendar pa se je odločila, da bo molčala, ker ni hotela omogočiti poroke. Ko jo je pa Livšic še nadalje zasledo-val ter ji ni dal miru niti v nje-nem stanovanju, je povedala vse svojemu ženinu Pribochenku, ki je ravno odpotoval v Moskvo. Pribochenko se je takoj vrnil od Brjanska in naročil Kutjepovi, naj povabi Livšica k sebi v sta-novanje. Ves vesel zaradi tega povabila je prišel Livšic ter vzklil: "Ti si moja!" in jo začel objemati. Kutjepova je zbe-žala na hodnik in za njo Livšic. V tem hipu pa ga je dohitel Pri-bochenko, ki je bil skrit v stano-vanju, ter ga s kolcem udaril tri-krat po glavi. Da bi zakrila zločin, sta se Kutjepova in Pribochenko simulirala umor; ubitega sta slekla ter ga odnesla ponoči za mesto, kjer so ga zjutraj našli železniški uslužbenci. Niti Pri-bochenko niti Kutjepova ni tajila. Porotniki so ju spoznali za nekriva, ker sta odkrito priznala vse. Državni pravdnik pa se je prito-žil. Vsa zadeva je pred nekaj dnevi prišla še enkrat pred po-rotno sodišče. Pri tej novi raz-pravi se je izkazalo, da Livšic sploh ni imel potrebne prediz-obrazbe za zobozdravnika in da se je etabliral kot zobozdravnik na ta način, da je zlorabil diplo-mo svojega brata. Medtem je Pri-bochenko pobegnil v Ameriko. — Njegovo nevesto so tudi zdaj spo-znali porotniki za nekrivo.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESECE.

"Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem naj-dete važne vesti vsakega dne, vesti iz stare domovine in zani-mive povesti.

Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Za smeh in kratek čas.

IDEALNI SOPROG.

— Ali prideš tudi zvečer v kavarno?
— Ne, zvečer ostanem doma, ker gre moja žena.

Trden sklep.

Slisala sem, da umetniki ne bodo sprejeli nobenega odklona-nja. Ali ga boš tudi ti odklonil?
— Gotovo bi ga odklonil, sa-mo če bi mi ga ponudili.

Kritika.

Teta: — No, otroci, kako se vam je dopadlo kosilo pri meni?
— Boljše je bilo, kakor doma, samo malo premalo ste dali.

Pri predstavljanju.

— Jaz sem Ivan Moški.
— Tega bi ne bilo treba pravi-ti, to vidim sam.

Dobro bi bilo.

— Včeraj mi je rekel zdravnik, da bi rad krmaril z menoj po re-ki življenja. Lepo bi bilo, če bi smela jaz sedeti pri krmilu.

KLJUBO VANJE.

Kmečki fant: — Pridi sem, mestna šema, da ti priložim eno okoli uses!
Gospod: — Če me hočeš udariti, se boš že potrudil do mene!

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pisмено na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKO, kuhana v naši lastni distillery. Poštna naročila se točno izvršujejo.

Prva Slovenska veletrgovina
The Ohio Brandy Distilling Co.
6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Slovenska unijska TISKARNA

Rojaki in društveni tajniki, ali pa-zi-te, da so vaše tiskovine vedno na-rejene v unijski tiskarni? Naša tiskarna je popolno založena z najbolj modernimi črkami, okrasni in z vsem tiskarskim materialom in je največja slov. unijska tiskarna.

NAJNIZJE CENE

vsem tiskovinam za vsako društvo, trgovca ali posameznika računamo vedno pri nas.

GARANTIRANO DELO

da ste zadovoljni s tiskovino in da se izdela natančno, kakor želite. Predno se obrnete kam drugam, pišite k nam po cene za vsako tiskovino, ki je pot-rebujeta. Pri nas je vedno ceneje.

CLEVELANDSKA AMERIKA

Najstarejši slovenski dvotednik.

6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Za župana v Višnji gori je izvoljen Janko Zupančič, ki je bil že doslej župan. Za svetovalec so izvoljeni: Ivan Korički, mizar; Josip Nadrah, usnar; Josip Skufca, posestnik; Anton Zavodnik, trgovec; vsi v Višnji gori. — Na Dunaju se je ustrleli 13. junija 43 let stari Herman Ravenegg, zadnji tukaj bivajoči sin bivšega grajščaka v Podsmreki, Emila Ravenegga (baron Rothschild) pri Višnji gori.

Delavec zaklal svojega tovariša pri delu. 15. junija popoldne ob pol 3. se je odigrala v Polackovi tovarni (usnjarni) na Sv. Petru tešči v Ljubljani grozna žalost, Dne 29. septembra 1893. v Homu rojeni ter v St. Peter, okraj Krško, pristojni, na Poljanski cesti št. 60 stanujoči usnjarski pomočnik Anton Kresce ter oženjeni Mihael Blas, oče treh otrok, ki je stanoval v Zgornji Šiški, sta bila v tovarni skupaj za posleno, se nista iz neznanega vzroka — baže ker je bil Kresce boljše plačan — nič kaj dobro razumela ter prišla 15. junija popoldne od malega besedenja. Pri tem pa je Blas pograbil dolg oster nož ter zabode v njem Kresce v vrat, kateremu se je vili kri ter je takoj padel in na mestu umrl. Rana na levi strani vratu je bila velika in zevajoča, podobna od vročine razpokani zemlji. Kri je iz nje drla eurkoma ter je v kratkem odtekla in je postal Kresce bled kot zid. Na lice mesta poklicana policijska komisija je odredila, da so truplo zaklanja Krescega odpeljali v mrtvašnico k Sv. Kristofu. Morilec Blas je pa takoj po storjenem činu odšel iz tovarne z namenom, da se sam javi, a je bil že med potjo aretiran, potem pa izročen deželnemu sodišču. Blas ob času zločina baže ni bil popolnoma trezen. Kresce je bil letos potrjen k vojakom, kamor bi imel oditi v jesen, a mu je Blas v svoji nepremišljeni nagli za vedno preprečil življenje. Blas pride na zatožni klopi pri prvem porotnem zasedanju.

Umrli so v Ljubljani: Venečji Pirnat, pekovski mojster-hiralec, 42 let. — Ivan Čančar, sin železnikega uslužbenca, 2 meseca. — Helena Čebulj, slavnika, 50 let. — Ivan Koporec, kajzar, 47 let.

Tajnostna smrt neznanke. Na vrtu barona Lazarini v Vallburgu pri Smledniku je našel dne 5. junija tamošnji služabnik gosposko oblečeno mlado damo, ki je tičala v grmovju in skoraj umirala. Po močnem bljuvanju soditi, je morala imeti težko želodčno bolezen. Govorila je hrvaško in večkrat vzdihnila: "Mora me živeti." Nahajala se je več dni pri gradu. Kaj jo je pripeljalo tja, je zagotovo. Občinski sluga jo je s težavo spravil v gostilno Janeza Hočevarja, odkoder so jo prepeljali v deželno bolnišnico v Ljubljani. Čez teden dni je v bolnišnici umrla.

Ponesrečena kolesarica. Ko se je s kolesom peljala iz Medvode proti Ljubljani delavka v tobačni tovarni Albina Erjavčeva, ji nasproti pridvi nek kolesar in se zažene vanjo s tako silo, da je padla raz kolo in si pri levi rami zdrobila kost, vsled česar je morala v deželno bolnišnico.

Utopljenca, 40—45 let starega, so našli 16. junija jutraj v Mostah. Truplo je bilo v vodi osem dni. Isti je neki čevljar Bergant iz Opekarske ceste v Ljubljani, ki je izginil pred enim tednom.

Premeščeni prodajalci. Ker so 16. junija začeli ob Ljubljani strugi od Franciskanskega mosta do konca vogala hiše mešanske imenovne podirati staro škarpno, so se morali prodajalci, ki so tam prodajali semena, kruh in slaščice, umakniti in je mestno tržno nadzorstvo prestavilo one, ki prodajajo semena, na Pogačarjev trg, ob zidu škofijske palače, kruharje pa ob hodniku mešanske imovine na Pogačarjevem trgu do Medne ulice.

Beg prisiljenec. 17. junija jutraj na vse zgodaj sta za časa molže skozi okno hleva deželne pristave na Kodeljevem pobežni-la proti Golovec prisiljenca Rieder Gabrijel, 27 let star, pristojen v Kufstein na Tirolskem, in Berenter Franc, 24 let star, pristojen v Bregene na Predarlškem. Dne 13. junija pa je pobegnil iz Most od košnje prisiljenec Josip Podlesnik, pristojen v Sv. Križ pri Krškem, 31 let star.

STAJERSKO.

Ptuj. Radi regulacije Drave pri Novi vasi niže Ptuj sta poslana Breščič in dr. Korošec dne 13. junija posredovala pri ces. namestniku grofu Claryju. Deputaciji posestnikov, ki sta jo peljala k namestniku omenjena poslance, je načeloval župan Vršič. Zadnja povodenj je napravila zopet veliko škodo. Novi vasi preti resna nevarnost. Namestnik je obljubil naglo pomoč.

Sp. Hajdin. Dne 11. junija popoldne je pogorel Aver ml. Domači ognjegasci so prišli hitro na pomoč in preprečili večjo nesrečo. Zažgali so otroci.

Sv. Tomaž. Dne 11. junija nam je nemila smrt vzela priljubljeno, za vse dobo vneta občana, 62letnega Alojzija Gašpariča, očeta šestih otrok.

Sv. Andraž v Slov. gor. Vsled preobilega dežja in povodnji nam je Pesnica, Čermec in Drvanja od 7. do 11. junija preplavila in oblatila seno. S tem je prizadeta naša glavna panoga kmetijstva, živinoreja.

Cezanjevci. Na Telovo je tukaj umrla nagle smrti blaga žena in vzorna gospodinja Marija Dunaj, soproga našega župana, stara 59 let.

Pernice. Dne 10. junija je uboge Perničane zadela velika nesreča. Toča in neurje sta uničila vse poljske pridelke. Obrnili smo se takoj na svojega poslance, da pomaga prizadetim kmetom; poslance je že javil, da je takoj posredoval pri glavarstvu, kakor hitro se mu je naznanila nesreča.

Konjice. Na e. kr. okrajnem glavarstvu je prevzel vodstvo urada iz Mozirja došli namestniški svetnik dr. Pavel Hohl. — Nemški Sulferajn je poslal 6 otrok iz Dunaja v izrejo našim tržanom. Mogoče ima poleg skrbi za otroke tudi druge namene.

Dramlje. Na Antonovo popoldne je celo uro lilo in vmes treskalo. Travnike je preplavilo in oblatilo.

Grajska vas. Tukaj je umrla spoštovana žena Jožefa Zupan v starosti 65 let.

Sv. Peter pod Sv. Gorami. Tukajšnji liberalci hočejo ustanoviti svojo posojilnico.

Rajhenburg. Nedelja 14. junija je privabila k nam veliko ljudi iz sosednjih far, kljub temu, da je deževalo. Pripeljali so se namreč novi videmski in naši zvonovi iz kolodvora proti novi cerkvi. Dekleta iz Sedma, Dovškega in Rajhenburga so kaj okusno in prijetno okinala vozove, zlasti pa zvon sv. Mihaela, ki se odlikuje po svoji izredni velikosti. Najlepši videmski voz je nosil veliki videmski zvon. Lepa in mična je bila vrsta belo oblečenih deklet iz obeh župnij. Zvonovi so dospeli srečno do nove cerkve, kjer zdaj visijo na hrastovih brunih. Dne 21. junija jih je knezoško slovesno posvetil in izročil svojemu namenu.

Brežice. Ko je železniški minister prišel v Brežice, je bilo določeno, da ga pozdravi tudi eden slovenski župan v slovenskem jeziku in da okrajni glavar predstavi slovenske župane. Ker se je prihod železniškega ministra zelo zavlekel, je deželni župan moral oditi med tem časom, ker je imel doma neodložljivo uradno opravilo. Poslanec dr. Benkovič je o tem prepoznal izvedel, da bi se pravčasno potrebno ukrenil. Dotičnemu županu se godi krivica, ker se je od nemškutarske strani raztrosilo, kakor da bi se bil on brez povišja odstranil.

PRIMORSKO.

Velika toča je padla 10. junija po Vipavskem. Najhuje so prizadete občine Batuje, Černice, Vrh in Dornberg.

Poizkušen samomor. V Trstu je 11. junija izpila 38letna babica Adela Sbaizer v samomorilnem namenu večjo količino karbolne kisline. Domači so poklicali takoj zdravnika, ki ji je izpral želodec. Vzrok poizkušene samomora ni znan.

Samomor v Trstu. Ustrelil in zastrupil se je vpokojeni mornarični sluga Marko Zanetič. Kot vzrok samomora se navaja domače razprtje in neozdravljiva bolezen. — Pod cestno železnico se je vrgel e. kr. mornar Ferdinand Nadaj z namenom, da si na ta način konča svoje življenje. Nesrečnik ni dosegel svojega namena, ker so tramvajski voz pravočasno ustavili. — Neka natakariča, tržaškega hotela Korosica Ilou-nig iz Celovca je izpila nekaj

strupa. Prepeljali so jo v deželno bolnišnico, kjer so jo otehi nevarnosti.

Otrok pod vozom. V ulici Caronice v Gorici je prišla pod voz 5-letna deklica Kumar. Eno kolo ji je šlo čez noge. Izpod voza jo je potegnil neki agent. Deklece ni zadobilo hudih poškodb.

Nesreča v podgorski papirnici. V podgorski papirnici "Leykam-Josefthal" so te dni popravljali parni kotel. Pri tem je udaril par delaven Feliksa Tohmarija ravno v obraz in ga hudo ožgal. Ponesrečenca so prepeljali v goriško bolnišnico.

Žepne tatvine ob priliki procesije. Najlepa prilika za žepne tatvine so razne gneče, posebno pa cerkvene slavnosti. To je izvedel tudi urednik "Österreichische Volkszeitung", ki je 11. junija stal v Trstu na Borznem trgu ter zamaknjen gledal procesijo. Ko je procesija minila, je opazil, da mu je neki neznan, spreten žepni tat ukradel s tolvnika zlato verižico in uro v skupni vrednosti 140 K. Naznanil je dogodek policiji. — Ravno tako se je pripetilo tudi nekemu Ivanu Pavlinu, ki je na trgu Sv. Jakoba gledal procesijo. Tudi njemu je ukradel neznan žepni tat zlato uro in verižico, vredno oboje nad 200 K.

Aretiran vlomilec. Dne 12. junija popoldne je policija aretirala v Trstu 24letnega delavca Cossiche, ker je bil osumljen, da je sodeloval pri vlovu v trgovino Backer & Co. Pri njem so našli več vlomilnega orodja.

Nadebuden mladenič. 12. junija so na južnem kolodvoru v Trstu aretirali 15letnega vajenca J. Godiarja iz Zagreba, ki je ušel pod pretezo, da ga zasledujejo in trpinčijo nastavljeni tvrde Kastner & Öhler v Zagrebu. Da je lahko pobegnil, je ukradel dekli, ki je služila pri njegovih stariših, 180 K gotovine in hranilno knjižico, od česar je 50 K že porabil za vozne stroške in za obleko. Oddal so ga deželnemu sodišču.

Briski tabor prirede Šentfjancij 19. junija v proslavo 500letnega jubileja zadnjega ustoličenja koroskih vojvod v slovenskem jeziku. S taborom bo združena tombola. Na taboru bodo govorili poslanca Fon in Rojce ter košičanski župan Obljubek.

Rešetka oproščen. V porotni razpravi pfoiti bivšemu poštnemu kontrolorju Rešetki v Splitu radi poneverjenja 86,000 K je bilo zaslišanih 38 prič. Rešetka je svojo krivdo v polnem obsegu priznal. Med razpravo je državni pravdnik razširil tožbo na poneverjenje uradno zaupanega denarja. Porotniki so prvo vprašanje o poneverjenju uradno zaupanega denarja soglasno zanikali, na drugo vprašanje o poneverjenju je pet porotnikov odgovorilo z "ne", sedem pa z "da". Ker za obsodbo treba najmanj 8 glasov, je sodišče proglasilo oprostilno razsodbo. Državni pravdnik je vložil ničnostno pritožbo.

Mongoli v Trstu. V gotovih časovnih presledkih se v Trstu v velikem številu pojavijo Japonci, Kitajci in zlasti mandžurski Mongoli. Slednji umejo in gladko govorijo rusko. Večinoma krošnjarijo s kitajskimi izdelki, drugi pa se po javnih lokalih producirajo.

KOROŠKO.

Naplavljen žrtev povodnji. 7. junija sta šla dva hlapca na sprehod ob Dravi pri Baldramsdoferu. Zapazila sta na nekem kolu neko moko truplo, ga potegnili na suho in obvestila županstvo. Oblasti so nato konstatirale, da je truplo identično z enim onih petih delavev, ki so pri zadnji povodnji utonili. Je to 28letni Matija Mandler, čigar truplo so prepeljali v domovno občino.

Žrtev lahkomišelnosti. Pred dalj časa se je igral 10letni sin kočarja Kristjana Mesnerja iz Šmarjete v nekem gozdu. Medtem pa je šel 16letni hlapec Repnik na bližnjo pobočje ter sprožil kame-nje, ki je zadelo 10letnega dečka ter ga precej poškodovalo. Dobil je težke telesne poškodbe na glavi, vendar se pa poškodbam ni pripisalo mnogo pomena, ker je bil deček drugače popolnoma zdrav. V zadnjem času pa je jel hirati in je 8. junija umrl na posledicah težkih poškodb, ki jih je zadobil vsled lahkomišelnosti hlapca Repnika.

Surov napad. 11. junija se je vračal hlapec Emil Nagele iz neke veselice v Gradneku. Med potjo sta ga napadla njegova tovariša Albert Stingl in Rudolf Amleher. Ob sta ga brez vsakega vovoda pričela obdelavati z noži in sta Nageleta precej hudo poško-

dovala. Proti surovežema se je pri oblasti vložila ovadba.

HRVAŠKO.

Dvoboj. Dne 10. junija sta se v Zagrebu dvobojevala uradnik L. B. iz provinc in poročnik O. K. iz Zagreba, ker je B. nekaj razžalil K-a. Uradnik je dobil težak udarec s sabljo preko čela do polovice nosa in vrhu tega plosk udarec po očesu, poročnik pa je bil samo enkrat močno ploskoma udarjen. Zdravnik je uradniku rano zažil, nakar se je slednji vrnil na svoj dom.

Kje je moja sestra ANA KRANJC, omožena JELENIČ? Doma je iz Verda pri Vrhniki. Pred enim letom sva bila v Pueblo, Colo. Za nje naslov bi rad zvedel brat: Andrew Kranje, 403, South Pierce St., Milwaukee, Wis. (2-6-7)

Kje se nahaja FRANK KO-STELC? Marca meseca je bil v Hiawatha, Utah. Jaz sem pri njem ostavil moj kovčeg in sem mu že trikrat pisal, pa ni nobenega odgovora; gotovo se je preselil. Prosim cenjene rojake, če kdo zna za njegovo bivališče, da mi naznani, ali naj se mi pa sam javi. Prosim ga, da mi pošlje kovčeg na ta naslov: Marcus Hrvat, Box 50, Red Lodge, Mont. (2-3-7)

AKO ŽELITE

kupiti farmo na lahke obroke z ali brez živine in poljedelskega orodja, pišite meni. Prevzamete lahko tudi takoj farmo z vsemi pridelki. Jaz sem prodal že več farm Avstrijem, kateri me bodo priporočili.

W. H. Murdock, Flycreek, N. Y. (30-6-3-7)

SLOVENEK,

več nemškega in češkega jezika v govoru in pisavi, izučen knjigovodstva, strojepisa na vsakem stroju, zmožen v vsakem računu in razumem tudi nekoliko angleščine, želim kako službo bodisi v trgovini ali pa kje drugje. Naslov pove upravnistvo "Glas Naroda". (2-6-7)

PRIPOROČILO.

Rojakom se priporočam za vezanje knjig. Izdelujem in prodajam vsakovrstne usnjate denar-nice. Imam angleške žepne kalendarje. Jaz sem edini slovenski knjigovez v Ameriki.

Alois Gregorin,

20 Judge St., Brooklyn, N. Y. (25-10 1x v t)

NAZNANILO.

Vsem cenjenim odjemalcem vina iz Gaseonade Co., Missouri, se naznanja, da so vsa vina drugih vrst razprodana, edino belo Elvira in rudeče Claret je še v zalogi, katero se ponudi cenj. rojakom po sledečih cenah: Claret 50 centov galon, Elvira 65 centov galon. Sodi po 50 gal. brezplačno, za manjša se računa \$1. Za pristno kapljico se jamči, o tem je o-svedočenih nebroj rojakov.

Naročila:

H. Johns & Bro., Hermann, Mo.

Iz prijaznosti: F. Gram, Naylor, Mo.

(20-5-20-7 v 2 d)

Amerika in Amerikanci.

—

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

—

Slovenic Publishing Company je prevzela v zalogo rojakom že znano knjigo Rev. J. M. Trunka:

AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem mestu kako kritiko, pač pa izjavljamo, da je to izvrstno delo, katerega bi si moral nabaviti vsak rojak v Ameriki, bodisi v lasten poduk, bodisi kot darilo svojemim posameznikom, na katerih bo v stari domovini, kjer se gotovo zanimajo stariši ali sorodniki za deželo, v kateri biva kak član družine. Knjigo krasi nebroj le-marsikdo zapazil ali samega sebe, ali pa dragega znanca iz sedanjih ali preteklih dni. Čudimo se le, da je povpraševanje po knjigi primeroma majhno, menda radi tega, ker se ni vzprizorilo zanjo kričeče reklame, s katero se spravi v svet marsikatero drugo, veliko manj vredno knjigo. Posebno primerna je knjiga kot božični dar, ki ima trajno vrednost. Cena elegantno v platno vezani knjigi je \$2.50 s poštnino vred. Za isto ceno se odpošlje knjigo na katerikoli naslov v stari domovini.

Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N.Y.

VSTAJENJE NARODA

je prišlo, kakor hitro smo dobili importirana zdravila iz starega kraja, ki so prinesla srečo našemu narodu. Tisoče naših rojakov je bolehalo dolge mesece in leta, iskali so pomoči pri zdravnikih, plačevali draga zdravila, a vse jim ni nič pomagalo. Obrnili so se na nas, da jim pošljemo zdravila iz starega kraja. Že prvi teden smo dobili vesela poročila, da so zdravila naredila presenetljivo lep uspeh, zdravje se jim povrnilo, počutijo se veseli in zadovoljni. Sedaj se nam zahvaljujejo za pomoč in hvalijo izvrstna zdravila, ki so le v starem kraju resnično zanesljiva za vsakovrstne bolezni. Prosim nas, naj to to resnično razglasimo med svet, da bodo tudi drugi rojaki imeli priliko zvedeti o dobrih zdravilih in se tako za mal denar ozdraviti vseh bolezni. Marsikomu je žal, da že preje nismo razglasili te novice, da imamo zdravila iz starega kraja, ker bi marsikateri bil že davno zdrav in bi si mnogo denarja prihranil. Zato rojaki, svetujemo vam, ako ste bolni, obrnite se na nas, mi vam bomo z veseljem pripomogli do zdravja, kakor smo v tem kratkem času toliko našim rojakom. Pišite na nas z vsem zupanjem in pisma naslovite tako:

Dom. Lekarna,

West Allis Station,

Milwaukee, Wis.

(4x 2,6,9,13-7)

Brinjevo Olje
čisto in naravno.
Pint . . . \$1.00
Quart . . . 2.00
Gallon . . . 8.00
Vam je mogoče dobiti samo pri:
The Ohio Brandy Distilling Co.
6102, ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekol vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62nd St., Cleveland

Pustite si doposlati \$15
ta krasni gramofon
z 12 spevi za 30 dni
na poskušnjo.

Naš krasno ilustrovani katalog opisuje povsem natančno znameniti ustroj tega govorečega stroja.

Povsem vseeno je, kje kupite. Ne morete si boljše izbrati stroja predno ne prečitete natančno tega kataloga.

Pišite po ta cenik, ki je zastoj, naravnost na

THE GRAMOFON CO.
74 Cortlandt Street
New York City

Zapomnite si dobro kaj vam pravimo.

Ako kupite zemljo ali farmo predno boste ogledali zemljo in farme v naših hrvaško-slovenskih naselbinah kroz Ashlanda, boste zamudili najboljšo priliko, katere se vam nudi sedaj. Ako vrtimate ali ne vrtimate to kar vam pravimo, vi boste merali verovati takrat, kadar posetite naše kolonije ter se razgovorite z vašimi rojaki, ki so naseljeni tukaj. Ako hočete sebi in družini dobro, ne kupujte farme toliko časa, dokler si ne ogledate zemlje v tej okolici. Pišite po po-jasnila in naš listič "Good's Colonist" na:

The James W. Good Company
DEP. 54, ASHLAND, WIS.

FRANK PETKOVŠEK
Javni Notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-joča dela.

PHONE 246
Zastopnik
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

V preteklih dneh.

Dostikrat slišimo, kako so živeli naši predniki in kako zdravi so bili. Ziveli so v vednem stiku z naravo, brez vsakih posebnosti. To je skoro nemogoče za ljudi, ki žive v mestih ter uživajo življenje. To nepravilno življenje, kakor tudi pomanjkanje svežega zraka in solčne luči, učinkuje slabo na nas ter nas sili, da si poiščemo zdravila ki bodo držala naš prebavni sistem v redu. Tako sredstvo je dobro znano

TRINER-JEV
ameriški Elixir grenko vino

Prvi namen tega zdravila je, da očisti drobno vsega, kar ne spada tjakaj, posebno delov hrane, ki so ostali tamkaj ter se tam razkrajajo. Ta gnila tvarina zastruplja celo telo. Drugi namen pa je, da se okrepi drobno, z namenom, da se prepreči zopeten pojav bolezni. Priporočamo trajno uporabo tega sredstva.

Pri želodčnih boleznih, pri boleznih na jetrih, pri boleznih v črevesu,

učinkuje navadno popolnoma, ker prinaša olajšave. Isto velja pri različnih simptomih, na primer zaprtju, razdraženosti živcev, kolcanju, bolestinah in krčih, bledi ali rmenkasti barvi obraza, slabosti, pomanjkanju teka in spanja.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER,
Manufacturer,
1333-1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

Triner-jevo mazilo je zelo uspešno sredstvo, katero se lahko razredči z oljem iz oliv. Bolečine v členih, sklepah in mišicah izginejo čisto po enkratni uporabi. Imejte ga doma, da ga imate pri rokah, kadar ga rabite.

